

உ சிவபெயர்
 போற்றிப்பெருமை
 வினா வெண்பா
 பத்துரை
 ஸ்ரீ ஆகீஸ்வரமூர்த்திப
 லக. அவர்கள்

போற்றிப்பஃருடை

வினா வெண்பா

புத்துரை.

ரிஜிஸ்டர் செய்தது.

வினா அருளி.

தபாற்செவை செய்தது.

ஸ்ரீ முருகப்பெருமான்.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேசிகன் திருவடி வாழ்க.

—:0:—

போற்றிப் பஃஞ்ஞடையும்

வினா வெண்பாவும்.

ஸ்ரீமத் - உமாபதிசிவாசாரிய சுவாமிகள்

அருளியவை.

—:0:—

இவை

திருநெல்வேலிப்பேட்டை

ஸ்ரீ மெய்கண்டான் நிலயத் தருமகர்த்தரும்
திருவருட்பயன் கொடிக்கவியுரையாசிரியரும்
ஆசிரிய பதவியிலிருப்பவரும்

ஆகிய

ஆ. ஈசரமூர்த்திப்பிள்ளை செய்த

பதவுரை கருத்துரைகளுடன்

பொன்னேரி

ஸ்ரீமாந்-ரா. சுப்பிரமணிய நாடாரவர்களால்

பொருளுதவி செய்து

சென்னை

மகாலக்ஷ்மி விஸாகம் பிரஸித்.

அச்சிடப்பெற்றன.

உரையாசிரியர்
பேருக்கு ரிஜிஸ்டர்
செய்யப்பட்டது.

1928.

{ இதன் விலை
அனா 8.

FOREWORD

—o—
M. R. RY.

T. V. APPARSUNDARA MUDALIAR AVERGAL,

M. A., L. T. (Madras), M. Ed. (Leeds),

M. R. A. S., F. B. E. E. (London).

Lecturer in Education,

Teachers' College,

SAIDAPET.

—:o:—

This work is one of great value. The sublime truths of Saiva Siddhanta are expressed in such a simple and easy language as will be accessible to the enquiring mind. The auther aims at making easier for the multitude of people the knowledge of Saiva Siddhanta. We are sure this book will have a good circulation among the intelligentia of our country.

We are highly grateful to Mr. R. Subramanya Nadar of Ponneri for having undertaken to publish this work.

T. V. APPARSUNDARA MUDALIAR,

—:o:—

அபிப்பிராயங்கள்.

—:0:—

திருநெல்வேலி ஹிந்து காலேஜ் தமிழாசிரியரும், வடமொழி வல்லுநரும், சித்தாந்த சாத்திர ஆராய்ச்சி நன்கு கைவந்தவரும், 'சமயஞானம்' பத்திரிகாசிரியரும் ஆகிய

சிவசுந்தரி, சிதம்பர ராமலிங்க பிள்ளை அவர்கள்.

—o—

போற்றிப் பண்ணுடை யென்பது தமிழிலேயுள்ள சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கனுள் ஒன்று. இதன் ஆசிரியர் சைவசித்தாந்த சந்தாநாசாரியர்களில் நான்காவது ஆசாரியராகிய கொற்றவன்குடி ஸ்ரீமத் : உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமிகள்.

இந்நூல் ஸ்ரீமத் : உமாபதிசிவாசாரிய சுவாமிகள் தமது ஞானாசாரிய மூர்த்திகளாகிய ஸ்ரீமத் : மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரிய சுவாமிகள் தமக்குச் செய்த அநுக்கிரகத்தை நீடு நினைந்து செய்தருளிய தோத்திரநூல். உயிர்கள் முன்னே செய்துள்ள புண்ணிய விசேடத்தால் அவற்றிற்கு அந்தரி யாமிபாய் இதுகாறும் உள்ளே நின்று உணர்த்திவந்த பரம்பொருளே இப்பொழுது குருவடிவமாவ கொண்டு எழுந்தருளிவந்து ஞானோபதேசம் செய்கின்றதென்னும் சைவசித்தாந்த உண்மையை ஸ்ரீமத் : சுவாமிகள் இந்நூலில் நன்கு விளக்கியிருக்கிறார்கள். சைவசித்தாந்த உண்மைகளை எளிதிலே உணரவிரும்புகிறவர்கட்கு இந்நூல் மிகுந்த உபகாரமாயிருப்பதுடன், தோத்திரரூபமாயும் இஃதிருத்தலின் இது தன்னைப் பாராயணஞ் செய்பவர்கட்குப் பக்திபை முறுகிவளரச் செய்யச் சாதகமாயு மிருக்கின்றது.

இவ்வரிய சாத்திரத்திற்குப் பொன்னேரி ஆசிரியர் ஸ்ரீமான் : ஆ. ஈசரமூர்த்திப்பிள்ளை யவர்கள் இயற்றிய புத்தகரையை நான் படித்தேன். இந்தவுரை சைவசித்தாந்தப்படிப்பு மிகவும் அருகிவரும் இக்கால நிலையை நன்கு உணர்ந்து பதவுரையாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கற்பவர்கட்கு விஷயங்கள் மனத்திலே பதியும்படி நூலைப் பதினைந்து பகுதிகளாகப் பகுத்து, ஒவ்வொரு பகுப்பிற்கும் தலைப்புப் பெயர்

கொடுத்திருப்பதுடன் அப்பகுப்பின் உரைக்குக்கீழ் விஷயத்தைத் தெளிவு படுத்தியிருப்பது மிகுந்த உபகாரமாயிருக்கிறது. பிறவுரைகளைப் போலல்லாமல் மூலத்தின் சொற்கிடக்கையளவில் விளக்கவேண்டிய விஷயங்கள் மாத்திரம் விளக்கப்பட்டிருப்பது இப்புத்தரையின் விசேட நலம்.

ஸ்ரீமாத் : பிள்ளையவர்கள், முன்பு திருவருட்பயனுரையினுடன் கொடிக்கவியுரையும் எழுதி வெளியிட்டதுபோல, இப்பொழுது இப்போற்றிப்பலிஞ்ஞை யுரையினுடன் வினாவென்பாவுரையினையும் எழுதி வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். இவ் வினாவென்பா வும் ஸ்ரீமாத் : உமாபதிசிவாசாரிய சுவாமிகள் அருளிச்செய்த மற்றோர் சித்தாந்த சாத்திரமாகும். சைவசித்தாந்தத்திலே அரிய விஷயங்களாயுள்ள பன்னிரண்டு விஷயங்களைச் சுவாமிகள் வினாவாயிலாக இந்நூலில் வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். சிந்தாந்தசாத்திரம் கற்றவர்கட்கு இவ் வினாக்கள் எளிதில் விளங்குவனவாகும்.

ஸ்ரீமாத் : பிள்ளையவர்கள் இவ்வாறே ஸ்ரீமாத் : உமாபதிசிவாசாரியசுவாமிகள் அருளிய ஏனைய நான்கு சாத்திரங்கட்கும் புத்தரைகள் எழுதி உபகரிப்பார்களாயின், அச்செயல் வைதிக சைவவுலகத்திற்கு மிக்கபயப்பாடு உடைபதாகும். அவ்வாறு செய்யத்திருவருள் காக்குமாறு எனது குலதெய்வமாகிய ஸ்ரீ-காந்திமதியம்பா சமேத ஸ்ரீ சாலிவாஹசப்பருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளைப் பணிந்து பிரார்த்திக்கின்றேன்.

19-2-1928.

வி. சிதம்பரராமலிங்க பிள்ளை.

—o—

மதரைத் தமிழ்ச்சங்கத்த வித்துவான்

சிவஸ்ரீ • மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள்.

—o:—

வெண்பா.

மெய்கண்ட துறெல்லாம் வேணவா விற்படித்துக்
கைகண்ட மேலோன் காங்கொண்டு — வைகண்டன்
சீர்புகலு மீசாமூர்த் திக்கோமான் நேங்குகடற்
பார்புகழு மாறு பரிந்து.

பன்னு தமிழ்ப்போற்றிப் பஃறொடைவெண் பாவுடனே
புன்னுயினு வெண்பா வுரையெழுதப் — பொன்னுதவி
யச்சிற் பதிப்பித் தனித்தர னறிஞரொலா
மெச்சிப் படித்துணர வே.

அனையன்யா ரென்னீ லருங்கலை ரோதன்
நினையுமா வாக்கி னிகழ்த்தி — வினையுரிய
மொத்த பெருங்குணமு மோங்குசெல்வ முந்தொகுத்து
வைத்ததமிழ் னுற்பா வலன்.

பொன்னேரி யூரன் புனிதமதன் போனதன்
பின்னே ரிவர்குப் பிரமணிய — மன்மதனென்
றுற்றோ னிவன்போ லுதவிசெய்வோ ருண்டென்னிற்
கற்றோர் சிறப்பர் களித்து.

————:0:————

கவர்ண்மெண்ட் இந்தியன் வைத்திய கலாசாலை உபந்யாசகர்,

செந்தமிழ் இரத்தினாகரம், மருத்துவமணி

சிவஸ்ரீ - வல்லே சண்முகசுந்தர முதலியார் ஆவர்கள்.

————:0:————

நேரிசை வெண்பா.

————:0:————

போற்றிப் பஃறொடைவி னாவெண்பாப் புத்துரையை
யேற்றமுட னீர்திங் கிசைபெற்றான் — தேற்றமாய்ப்
பேசுநெல் வேலிமங்கைப் பேராள னஞ்சைவ
ஈசரமூர்த் திக்கவிஞ னே.

————:0:————

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ-பாழ்ப்பாணம் வண்ணைநகர் — சுவாமிநாத பண்டிதரவர்கள்
மாணவர் சைவத்திருவாளர்

பூ சமரபுரி முதலியாரவர்கள் இயற்றிய
ஆ சி ரி ய ப் பா.

————:0:————

பூமன் றுதை பூவணன் போற்றிடத்
தேமன் மலாடி னுக்கிச் சீர்பெற
மன்னுயி ருய்யமாக் கருணை கொண்டே
இன்னருள் சுரக்க ஏரார் மன்றுள்

ஐந்தொழி னடஞ்செ யற்புதக் கூத்தன்
 பெத்தான் சாம்பா னுயந்திட நீயே
 முத்தி கொடுக்க முறையென நீட்டிய
 திருமுகம் பெற்ற திருக்கயி லாய
 பரம்பரை பெட்டாம் பரமா சாரியன்
 இருள்கடிந் துள்ளத் தெழுஞா யிறென
 பதார்த்த மூனறெனப் பகுத்தனா உமன் றி
 பதிநீ யலவெனப் பகாரு ளாளன்
 பகவின் செயலைப் பணித்தருள் பரமன்
 பாச மொழிக்கும் பண்பினை யுணர்த்தி
 ஆனவ வினையை யகற்றிடு நெறியும்
 கன்மச் செயலைக் கலக்கிடு வழியும்
 மாயையின் றொழிலை மறித்திடு மார்க்கமும்
 உள்ளத் துணர்த்திய உமாபதி சீவன்றூள்
 பொய்கண் டார்மதம் போயொடுங் கிடவே
 பகர்நா விரட்டிப் பனுவற் றமமுள்
 போற்றிப் பஃரோடை வினாவெண் பாவிற்
 கோருரை விரித்தன னுலகோர் மெச்ச
 நீர்வள மிக்க நெல்வேலி சார்ந்த
 பேட்டை பெனும்பேர் பெறந்திரு மங்கை
 நகர்வாழ் வேளாண் நன்மா புதித்தோன்
 மேதகு புலவர் மெச்சா றுமுக
 நயினார் பின்னை நற்றவப் புதல்வன்
 இலக்கண விலக்கிய மெழில்பெறக் கற்றோன்
 சித்தார் தத்தைத் தெளிவுறப் பயின்றோன்
 திருவருட் பயன்கொடிக் கவிக்குரை தெரித்தோன்
 அலகின் மாணவர்க் கரும்பொருள் விளக்கிக்
 கண்டிகை நீறுங் கவின்பெறத் தரித்தோ
 சிவனடி யாரைச் சிவனைனக் காண்போன்
 ஈகர ஸூர்த்தி பெனுமெழி னுமம்
 பெற்ற புனிதன் பெருந்தவத் தோனாரை
 பலருங் கற்றுப் பயன்பெற வேண்டி
 அரண்ய வாற்றுக் கரையி லிலகம்
 பொன்வள மிக்க பொன்னே ரிதனில்

அருண கிரியார்க் கருளுப தேசம்
 'சுமமா இரு' வெணச் சொல்லிய தொல்லோன்
 எம்பந்த நீக்கு மெத்தை யமுதகச்
 சிவனார் திருவடி செவ்விதி எனத்தே
 மலரக் கொண்டு மாணுற விளங்கி
 சிவாலயத் திருப்பணி சிறப்புறப் பலப்பல
 சூழ்ந்து வினைசெயுஞ் சுப்பிர மணியன்
 அச்சிட் தெவினை அவ்வுரை யுலகில்
 மெய்யுரை யாக விளங்குதற் பொருட்டே.

—:0:—

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:0:—

தென்னாட்டுச் சைவசித்தாந்த மகாசமாஜ நிருவாக அங்கத்தவர்கள்
 ஒருவரும், அமமகாசமாஜத்தினின்று வெளிவரும் 'சித்தாந்தம்'
 என்னும் பத்திரிகையின் உதவியாகிரியரும் ஆகிய வித்துவான்
 பாரிப்பாக்கம்

சிவஸ்ரீ - கண்ணப்ப முதலியாரவர்கள் எழுதிய

அணிந்துரை.

—:0:—

'ஆரண மாகமங்க ளருளிது லுருகு கொண்டு
 காரண னருளானகிற் கதிப்பவரிஸையாகும்.'

என்னும் அருணத்திசிவாசாரியரது திருவாக்கின்படி, இறைவன் அரு
 ன்புரியாதொழியின், ஆன்மாக்கள் எஞ்ஞான்றும் எக்கதியும் எய்தப்பெற
 மாட்டா என்பதொருதலையாகலின், அருமறைவிரித்த ஒரு பெருங்கடவுள்
 தனதிறக்கைப் பேரருட்பெருக்கத்தால் பற்பலவமயத்துப் பற்பல ஞான
 தூற்களைப் பற்பலவாற்றான் அருள்புரிந்துள்ளானென்பது அனைவருமறிந்த
 தொன்றும். அங்ஙனம்போந்த செகதமிழ் தூல்களுள் சிவபெருமானொரு
 வனே வழிபடற்பாலான யிலங்கும் முழுமுதற் கடவுளாமெனக்கொண்ட
 சைவவன்மக்களாகிய நம்மனோர்க்கும், நந்தஞ்சமய ஞானவரம்புகட்டும்
 உண்மைத்திருவருள் தூக்கனா யிலங்குவன திருநெரித்தமிழ்மறை முதலிய
 திருமுறைகள் பன்னிரண்டும், சிவஞானபோத முதலிய சைவசித்தாந்த

அருளோத்துக்கன் பதினான்குமாம். இவை தம்முள் “உந்தி களிந்து வயர் போதஞ் சித்தியார். பிந்திருபா வுண்மைப் பிரகாசம் — வந்த வருட், பண்புவினா போற்றிகொடி பாசமிலா நெஞ்சுவிடு, வுண்மைநெறி சங்கற்ப முற்று” எனப்போந்த இச்சைவசித்தாந்த அருள்தூல்கள் மெய்கண்ட சாத்திரங்களெனவும், சித்தாந்த சாத்திரங்களெனவும் வழங்கப்பெறும் உண்மைச் சிறப்பான் உயர்ந்து விளங்குகின்றன. “சைவாகமங்களினுள் வாகிய நாத்பாதங்களுள் வைத்து ஞானபாதத்தோதிய பொருள்களை யாரா யுமாராய்ச்சியே” இந்நூற்களான் எடுத்துரைக்கப்படுவதாகலின், இவைகள் “மனந்துயராய் நித்தியா நித்திய வுணர்வு தோன்றிப் பிறவிக்கஞ்சி வீடு பேற்றின் அவாமிக்குடையார்” க்கே பயன் பெரிதுடையவா மென்பது. அங்ஙனம், வீடுபேற்றின் அவாமிக்குடையாரதல் முற்செய்தவ விசேடத் தானமைவதொன்றும். இது பற்றியே “வாழ்வெனுமையல்விட்டு வற மையாஞ் சிறுமைதப்பித், தாழ்வெனுந்தன்மையோடுஞ் சைவமாஞ் சமய ஞ்சாரும், ஊழ்பெறலரிது சாலவுயர் சிவஞானத்தாளே, போழிளமதியி னனைப் போற்றுவாராருள் பெற்றாரே” என்றும், “புறச்சமய நெறியின் மகச்சமயம் புக்கும் புகன்மிருதிவழியுழன்றும் புகலுமாச்சிரம, வறத்து றைகளவை யடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து மருங்குகைகள் பல தெரிந்து மாரணங்கள் படித்துஞ், சிறப்புடைய புராணங்களுணர்ந்தும் வேதச் சிரப் பொருளை மிகதெளிந்துஞ் சென்றாற்சைவத், திறத்தடைவ ரிதிற் சரியை கிரியா யோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்” என்றும் போந்த சிவஞான சித்தித்திருவிருத்தங்கள் எழுந்தனவாமென் பது. இனிப், “பலகலையாக மவேதம் யாவையினுங் கருத்துப் பதி பசு பாசந்தெரித்தல்” என்றெழுந்த புடை நூலாசிரியர் திருவாக்கின்படி உலகின்கட் பலபட விரிந்துகிடக்கும் எல்லாஞானதூல்களானும் எடுத்து ரைக்கப்படும் உலகு, உயிர், கடவுள் என்னும் இம்முப்பொருள்களது உண்மையியல்களை “அங்கை நெல்லிப்பழத்திடை யமுதென” அழகுற எடுத்து விளக்கும் இஞ்ஞானதூற்கள் இலக்கண இலக்கியச் செறிலும், தருக்க வரம்பும் தம்முட்டுலக்க இலங்குவனவாம்.

இவை தம்முள். “வேதம் பசுவதன்பாஸ் மெய்யாக நால்வர், ஓததமிழதனினுள்ளுறையெய் — போதமிசு, நெய்யினுறுசுவையாம் நீள் வெண்ணெய் மெய்கண்டான், செய்ததமிழ் நூலின் திறம்.” என வெடு ததுப் போற்றும் பெருஞ் சிறப்புடைய முதனூலாக இலங்குவது மெய் கண்டதேவரியற்றிய சிவஞானபோதமாம். இச்சிவஞானபோதநூற்பொ

ருள் பிற்காலத்தார்க்கு இனிது விளங்குமாறு சகலாகம பண்டிதரென்னுஞ்
 சிறப்புப் பெயருடைய அருணந்திசிவாசாரியர் விரித்தல் யாப்பான் இய
 த்றி யருளியது சிவஞானசித்தியாரென்னும் வழிநூலாம். இது “பார்
 விரித்த நூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்தியிலே, யோர்விருத்தப் பாதி
 போதும்” எனவும், பாதிவிருத்தத்தா லிப்பார் விருத்தமாக வுண்மை,
 சாதித்தார் பொன்னடியைச் சாருநாளெந்நாளோ,” எனவும், “சிவஞான
 சித்தி சிவாகமார்த்தங்களுக்கெல்லாம் உறையாணியாய் நிலைபெறுவது”
 எனவும், “சிவத்திற்குமேல் தெய்வமில்லை, சிவஞான சித்திக்குமேற் சாத்
 திரமில்லை” எனவும் ஆன்றோரான் நன்கெடுத்துப் போற்றும் மேம்பாடி
 ற்றுத்துலங்குவதாம்.

இவ்விருபெருநூற்களின் பொருளினிது விளங்குமாறு முன்னிச்செடி
 க்கு முத்தி கொடுத்தவராய உமாபதிசிவாசாரியரான் இயற்றப்பட்ட அரு
 ள்சிறப்புடைய புடைநூலாய்த்துலங்குவது சுவப்பிரகாசமாம் இவை
 நீக்கலான எல்லாம் சிவஞானபோதநூலின் தத்துவநுண் பொருட் பகுதி
 களைப் பல்வகையானெடுத்து அளவையொடு புணர்த்து இயைபுற விளக்கு
 வனவாம். இங்ஙனம் சைவ சித்தாந்தத் தெள்ளமுதத்தினை யாவரும் பருகி
 யின்புதுமாறு திருநெறித்தமிழ் மறைப்பொருள் மலைவுருவகையிற் றெள்
 ளத் தெளியவடித்தெடுத்தரைக்கு மிவைகள், இலக்கண இலக்கிய, தருக்க
 சாத்திரஅறிவு வரப்பெற்றார்க்கன்றி ஏனைய வெள்ளறிவுடையார்க்குப்
 பொள்ளெனப் புலப்படுவதன்றும். மற்றிவை தம்மின் பழையவுரைகளும்
 அவ்வாறே மிகவுமரிய நடையானியன்றிருத்தலின் இக்காலத்து மக்கட்கு
 ஏற்குமாற்றால் அவ்வரிய பொருள்கள் எளிய வகையில் விளக்கக்கூடிய
 உரைகள் இன்றியமையாத வேண்டப்படுகின்றன. பல்லாண்டுகட்கு
 முன்னரே சிவஞானசித்திக்கு எளிய நடையானியன்ற பொழிப்புரையொ
 ன்று வெளிவந்துலவி மறைந்தது. சில்லாண்டுகட்குமுன் மு-திருவிளங்
 கம் என்பவரான் சிங்களத்தினின்றும் வெளிப்போந்த சிவப்பிரகாசப் புத்
 தரை யொன்று இவ்வகையில் உதவிபுரிந்து வருகின்றது. இந்த நிலையில்
 திருநெல்வேலியைச்சார்ந்த பேட்டை யென்னும் திருமங்கை நகரம் வித்
 தவான் த. ஆறுமுக நயினார் பிள்ளை யவர்களது புதல்வரும், தமிழ்ப்புல
 வருமாகிய ஆ. சசுரமூர்த்திப்பிள்ளை யவர்கள் போற்றிப்பட்டுறொடை, வினா
 வெண்பா என்னும் இவ்விருநூற்களுக்கும் மிகத்தெள்ளிய பதவுரைகள்
 இயற்றியிட்டார்கள். இவ்வுரைகள் நூலினைக் கண்ணழித் துரைத்தலாகிய
 ஒரே நெறியுடையவாய் இன்றியமையாத ஒரோவிடத்துக் கருத்தெடுத்து

ரைக்குங் கருத்தோடியன்றிருக்கின்றன. மாட்டிலக்கணத்ததாய பொருள் கோள் தட்டித்தடையின்றி, இவ்வுரைக்கேற்ப ஆண்டாண்டு மிக இலேசாகக் கூட்டியுரைக்கப்படுகின்றது. இவ்வுரைகள் இக்காலமானவர்களும், ஏனோரும் சைவசித்தாந்த நூற்களை இலேசினான் ஒதியுணர்த்தற்குப் பயன் தருமென்று நம்புகிறோம். சமயஞான சம்பந்தமான முயற்சிகள் ஒன்றும் நமதன்மென நினைந்து வாழ்வெனுமையலுட்டாழ்ந்து கிடக்கூமிககாலத் துச் செல்வர் சிலர்போலாது, இவ்வுரைகளை யச்சிடுவித்தற்காம் பொருளு முதலி, இத்துறையில் இன்னுயிவர் இதுபோன்ற நற்பணிகன்பல ஆற்றிடு மாறு ஊக்கமுங்காட்டி, இவ்வுரைகள் வெளிவருதற்கண் அவாமிக்குடைய ராயிருக்கும் பொன்னேரி ராமசாமி நாடாரவர்களின் புதல்வர் சுப்பிர மணிய நாடாரவர்களது சைவ பரிபாலனத்தின்பாற்பட்ட நன்மனம் பெரி தும்போற்றற் குரியதாம். நாடாரவர்கள் செந்தமிழ்ப் பரமரசாரியனாக விளங்கும் செவ்வீவன் திருவடித்தாமரைகட்கன்பு மிக்குடையராய் அப் பெருமானது திருவிழாப் பொலிவுகண்டார்தலாதிய சிவபுண்ணியத் திருப் பணர்களில் ஈடுபட்டவரென்பது கேட்டு மகிழ்கின்றேம். ஓராவிற் கிரு கோடு தோற்றினாற்போலுயிவர்கள் இத்தகைய திருப்பணிகள் இன்னும் பல வியற்றி இனிது வாழ்ந்திடுமாறு இறைவனது குஞ்சித சேவடியைச் சிந்திப்போமாக.

“ஒரும் வே தாந்தமென் றுச்சியிற் பழுத்த
சாரங் கொண்ட சைவசித் தாந்தத்
தேனமு தருந்தினர் சிலரே.”

ப தி ப் பு ரை.

—:0:—

ஒரு சமயத்தின் கௌரவத்தை மற்றச் சமயி மதியாதிருப்பது இயல்பு. ஆனால் சைவசமயத்தின் கௌரவத்தை மட்டும் சைவமக்களே மதிப்பதில்லை. உலகத்தில் ஏழெனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ள அதிசயங்களை பெல்லாம் அடக்கிக்கொண்டு எட்டாவதாக விளங்கத்தக்க அதிசயம் இதைத்தவிர வேறென்னுள்ளது? இந்த நிலையில், சைவ சித்தாந்த உண்மைகளை விவகார ரீதியாக விளக்குகின்ற சாத்திரத் தொகுதியிலுள்ள இப் போற்றிப் பஃரோடைக்கும், வினாவெண்பாவுக்கும் நான் உரையெழுதியுள்ளேன். ஆண்டாண்டுக் காணப்படும் சைவபண்டிதர்கள் சைவசமுதாயத்தை நோக்கி 'ஐயோ!' வெனப் பரிதபிக்கின்றார்கள். காலகதியை யுத்தேசித்துச் சாமானியக் கல்விமாண்கட்கும் விளங்குமாறு எழுதப்பட்டுள்ள எனது உரை அச்சிரியோருக்குப் பெருமகிழ்வையே யுண்டுபண்ணுமென்பது எனது நம்பிக்கை. ஆகையால் அவர்கள் அம்மகிழ்ச்சியின் மிகுதியால் என்னுரையில் ஏதேனும் பிழையுளதாயின் அதனைப் பொருட்படுத்தவே மாட்டார்கள் என்ற தைரியத்தோடு நான் இதனை வெளியிடலானேன்.

இவ்வுரையைச் செங்கற்பட்டுச் சில்லா பொன்னேரி ஸ்ரீமாத் : ரா. சுப்பிரமணிய நாடார்வர்கள் பணவுதவி செய்து அச்சிட்டார்கள். சைவசமயத்துச் செல்வர்கள் சிவதருமத்தை இன்னகாலத்தில் இன்னவாறுதான் செய்தல்வேண்டுமென்பதை இவர்கள் நன்கறிந்தவர்கள். சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களின் வெளியீட்டில் இவர்களுக்குப்போன்று இன்னுஞ் சிலர்க்குமட்டுமேனும் சிரத்தையிருந்துவிட்டால் சைவசமயம் விரைவிற பிரகாசித்துவிடுமே. அத்தகையகாலம் விரைவில் வருவதாக. ஸ்ரீமாத் : நாடார்வர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைச் செலுத்துகின்றேன். சைவவுலகமும் அந்நன்றியைப் போற்றுக. இவர்கள் நோயற்ற வாழ்வும், குறைவற்றசெல்வமும் எய்தித் தமது சிந்தையை இவ்வாறாய் சிவதருமத்திற் செலுத்தத் திருவருள் காக்குமாறு ஸ்ரீ ஆனந்தவல்லியம்பா சமேத ஸ்ரீ அகத்தீசரப்பெருமானது திருவடிக்கமலங்களை யிறைஞ்சுகின்றேன்.

பொன்னேரி, }
12-4-28. }

ஆ. ஈசரமூர்த்திப்பிள்ளை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்டதேசிகன் திருவடி வாழ்க,

—:0:—

போற்றிய பஃஞ்ஞடை.

ப த வு ரை.

—:0:—

சிவபிரானது சொருப தடத்த நிலைகள்.

—:0:—

- பூமன்னு நான்முகத்தோன் புத்தேளி ராங்கவர்கோன்
- மாமன்னு சோதி மணிமார்ப — னாமன்னும்
 - வேதம்வே தார்தம் விளக்கஞ்செய் விந்துவுட
 - னாதா தார்த நடுவேதம் — போதத்தா
 - லாமளவுந் தேட வளவிறந்த வப்பாலைச்
 - சேம வொளியெவருந் தேறும்வகை—மாமணிசூழ்
 - மன்ற ணிறைந்து பிறவி வழக்கறுக்க
 - நின்ற நிருத்த நிலைபோற்றி.

பூ மன்னும் — தாமரைப் பூவில் இருக்கின்ற
 நான்முகத்தோன் — நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனும்
 புத்தேளிர் — தேவர்களும்
 ஆங்கவர்கோன் — அத்தேவர்களுக்கு அரசனாகிய இந்திரனும்
 மா மன்னு — இலக்குமி தேவி பொருந்திய
 சோதிமணி — ஒளியுள்ள கௌத்துவ மணியை அணிந்த
 மார்பன் — மார்பையுடைய விஷ்ணுவும்
 நா மன்னும் — (அறிஞரது) நாக்கிலே விளங்குகின்ற
 வேதம் — நான்கு வேதங்களும்
 வேத அந்தம் — அவ்வேதங்களின் முடிவாகிய உபநிடதங்களும்
 விளக்கம் செய் — (அறிவை) விளக்குகின்ற
 விந்துவுடன் — விந்து தத்துவமும்
 நாதம் — நாத தத்துவமும்

நாத அந்தம் — அந்நாத தத்துவத்தின் முடிவாகிய குடிவையும்

(‘நடுவேதம்’ என்பதைத் தம் நடுவே என மாறுக)

தம் நடுவே — தம் தம் இதயத்தில் (தோன்றிய)

போதத்தாள் — அறிவாள்

ஆம் அளவும் தேட — இயன்றமட்டிங் காணுவதற்கு முடன

அளவு இறந்த அப்பாலை — (அந்தப்பசுஞானத்தின்) எல்லையைக் கடந்து

அப்பால் நிற்கின்ற

சேமம் ஒளி — பேரின்ப வொளியாகிய சிவபிரான்

(‘எவருந்தேறும் வகை, மாமணிகூழ் மன் றுணிறைந்து பிறவி வழக்கறுக்க’ என்பதை பிறவி வழக்கறுக்க மாமணிகூழ் மன் றுள் எவருந் தேறும்வகை நிறைந்து என மாறுக)

பிறவி வழக்கு அறுக்க — (ஆன்மாக்களது) பிறவித் தொடர்பை அறுத்

தெறியும் பொருட்டு

மா மணிகூழ் — மிகுந்த இரத்தினங்கள் சூழ்ந்த

மன் றுள் — திருச்சிற்றம்பலம் என்னும் சிதம்பரத்துள்

எவரும் தேறும் வகை — (தன்னை) எல்லா ஆன்மாக்களுந் தெளிந்து

தரிசிக்குமாறு (உருவத்திருமேனிதாங்கி)

நிறைந்து நின்ற — (தனது பேரின்ப வொளி) எங்கும் பெருகி எழுந்

தருளியிருக்கின்ற

நிருத்த நிலை — ஆனந்தத்தாண்டவ நிலை

போற்றி — அடிபேணைக் காத்தருள்க.

ஆங்கவர் கோன் என்பதில் ஆங்கு அகை.

பிரமன், தேவர், இந்திரன், விஷ்ணு, வேதங்கள், உபநிடதங்கள், வீந்து, நாதம், குடிவை யென்னும் இவர்களது அறிவைக்கடந்தவர் சிவபிரான். இது அவரது சொரூப நிலை. ஆனால் அவர் ஆன்மாக்களது சநந மரண துக்கத்தைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு எல்லாருங் காணும்படி ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானாய்த் திருமேனி தாங்கிச் சிதம்பரத்துக் கனக சபையிலே விளங்குகின்றவர். இது அவரது தடத்த நிலை.

—————o:—————

சிவபிரானது ஐந்து இருத்தியங்களும் அநாதி.

— குன்றாத

பல்லுயிர்வெவ் வேறு படைத்து மவைகாத்து

மெல்லை யினைப்பொழிய விட்டுவைத்துந்..தொல்லையுறு

மந்த மடிநடுவென் றெண்ண வளவிறந்து
வந்த பெரிய வழிபோற்றி.

சூன்றாத — (இதுவரை முத்தியடைந்த ஆன்மாக்கள் பலவாயினும்) என்
ணிக்கையிற் குறைவு படாதனவும்

பல் உயிர்—பல வேறு தன்மைகளை யுடையனவும் (ஆகிய) ஆன்மாக்களை
வெவ்வேறு — நால்வகைத் தோற்றத்திலும்
படைத்தும் — சிருட்டித்தும்

அவை காத்தும் — அவைகளைக் காத்தும்

(‘எல்லை யினைப்பொழிய’ என்பதை இனைப்பொழிய வெல்லை என
மாறுக.)

இளைப்பு ஒழிய — (அளவில்லாத பிறப்பு இறப்புக்களால் அவைகளுக்கு
நேர்ந்த) இளைப்பு நீங்கும்படி

எல்லை — (சங்காரகாலமாகிய) முடிவில்

இட்டு — (அவைகளைக் காரணகேவலாவத்தையில்) ஒடுக்கி

வைத்தும் — சங்கரித்தும் (வருதலாகிய)

(‘தொல்லையுறு மந்த மடி நடு வென்ற’ என்பதை அடி நடு அந்தம்
தொல்லை யுறு மென்று என மாறுக.)

அடி நடு அந்தம் — சிருட்டி, திதி, சங்காரம் என்னும் கிருத்தியங்கள்

தொல்லை உறும் என்று — அநாதித் தன்மையைப் பொருந்து மென்று

எண்ண — (அறிஞர்) கருதும்படி

அளவு இறந்து வந்த — கணக்கில்லாமல் நிகழுமின்ற

பெரிய வழி — அநாதி கிருத்திய முறை

போற்றி — அடியேனைக் காத்தருள்க.

நால்வகைத் தோற்றங்கள் :- சராபுஜம், அண்டஜம், சுலேதஜம்,
உத்பீஜம்

காரண கேவலாவத்தை :- சர்வசங்காரகாலத்து ஆன்மாக்கள் அசுத்த
மாயா காரணத்திலே யொடுங்கிச் சிருட்டி காலமளவும் ஆணவத்தாலே
மறைப்புண்டு ஒன்று மறியாமற் கிடக்கும் நிலை.

சிருட்டி திதி சங்காரங்கள் பலகால் நடந்துள்ளன. ஆனால் இவைகள்
முதலாவது இன்ன காலத்திற்குள் தொடக்க முற்றன வென்பது நமக்குத்
தெரியாது. ஆகையால் இக்கிருத்தியங்கள் ஆதியாயினும் தொடக்கம் ஒரு
வர்க்குத் தெரியவாராமையால் அநாதியெனப்படும். இவ்வநாதிக்குப் பிர

வாக அநாதி யென்று பெயர். மற்றொன்று சொருப அநாதி யென்பது பதி பசு பாசங்கள் இவ்வநாதியாகும் சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அறுக்கிரகம் என்னும் ஐந்து கிருத்தியங்களுள் திரோபவம் திதியினுள்ளும், அறுக்கிரகம் சங்காரத்தினுள்ளும் அடங்கும்.

— : 0 : —

சிவபிரான் உலகத்தைச் சிருட்டித்தல்

ஆன்மாக்களின் பொருட்டே.

—

—முந்தற்ற

நெல்லுக் குமிதவிடு நீடுசெம்பிற் காளிதமூந்
தொல்லைக் கடரோன்றத் தோன்றுவரு—மெல்லா
மொருபுடை யொப்பாய்த்தா னுள்ளவா றுண்டா
யருவமா யெவ்வுயிரு மார்த்தே—வுருவுடைய
மாமணியை யுள்ளடக்கு மாநாகம் வன்னிதனைத்
தானடக்குங் காட்டத் தகுதியுற்போன்—ஞானத்தின்
கண்ணை மறைத்த கடியதொழி லாணவத்தா
லெண்ணுஞ் செயன்மாண்ட வெவ்வுயிர்க்கு—முண்ணுடி
கட்புலனாற் காணுர்தங் கைக்கொடுத்த கோலேபோற்
பொற்புடைய மாயைப் புணர்ப்பின்கண்—முற்பாற்
றனுகாண் மும்புவன முந்தந்த வற்றான்
மனமுதலாய் வந்தவிகா ரத்தால்—வீளையிரண்டுங்
காட்டி யதனாற் பிறப்பாக்கிக் கைக்கொண்டு
மீட்டறிவு காட்டும் வினைபோற்றி.

முந்து உற்ற நெல்லுக்கு — முன் உண்டான நெல்லில்
உமி தவிடும் — உமி தவிடு முதலியவைகளும்
நீடு செம்பில் காளிதமும் — ஒளி மிக்க செம்பிற் களிம்பும்
தொல்லை கடல் தோன்ற — பழமையாகிய கடல் வியாபித்து நிற்ப
தோன்று உவரும் — அக்கடல் நீரில் தோன்றியிருக்கின்ற உப்பு
எல்லாம் — (என்னும்) இவை யனைத்தையும்
ஒரு புடை ஒப்பு ஆய் — (தனக்கு) ஒருபுடை உவமைகளாகக் கொண்ட

தாய்

தான் உள்ளவாறு — சிவம் அழியாதது போல
உண்டாய் — (தானும்) அழியாமல் நீத்தமாய்

அருவமாய் — அருவப்பொருளாய்

எவ்வயிரும் — எல்லா ஆன்மாக்களையும்

ஆர்த்து (ஏ) — பந்தித்து

(உருவுடைய மாமணியை யுள்ளடக்கு மாநாகம் ' என்பதை மாநாகம் உருவுடைய மாமணியை யுள்ளடக்கும் என மாறுக)

மாநாகம் — பெரிய பாம்பு

உரு உடைய — ஒளியை யுடைய

மா மணியை — விடையுயர்ந்த மாணிக்கத்தை

உள் அடக்கும் (தகுதியும்) — (தனது நஞ்சுவாய்க்குள்ளே) அடக்கி வைத்திருக்குந் தன்மையையும்

(' வன்னிதனைத்தானடக்குந் காட்டம் ' என்பதை காட்டம் வன்னிதனைத் தானடக்கும் என மாறுக.)

காட்டம் — விறகு

வன்னிதனை — அக்கினியை

தான் அடக்கும் தகுதியும் போல் — தனக்குள்ளே யடக்கிவைத்திருக்குந் தன்மையையும் போல

ஞானத்தின் கண்ணை மறைத்த — (ஆன்மாவினது) ஞானக்கண்ணை (தனக்குள் அடக்கி) மறைத்த

கடிய தொழில் ஆணவத்தால் — கொடுத்தொழிலையுடைய ஆணவமலத்தால்

எண்ணும் செயல் (உம்) மாண்ட — அறிவும் செயலும் ஒழிந்த

எவ்வயிர்க்கும் — எல்லாவயிர்களுக்கும்

உள் நாடி — (அவைகளது) இச்சையை யறிந்து பார்த்து

கண் புலனுல் காணார்தம் கை — கண்ணுற் காணமாட்டாத பிறவிக்குருடரது கையில்

கொடுத்த கோலே போல் — (கண்போன்று உதவுமாறு) கொடுக்கப்படும் ஊன்று கோலைப்போல

பொற்பு உடைய — விசித்திரம் நிறைந்த

மாயைப்புணர்ப்பின்கண் — மாயாமலத்தைக் கூட்டுமுகத்தால்

முற்பால் தறு — முதலாவது குக்குமதேகத்தையும்

கரணமும் புவனமும் தந்து — (பின்னர்த்தூலமான) (தனு) கரணபுவன (போக) ங்களையும் கொடுத்து

அவற்றால் — (ஆணவ முனைப்பாகிய) அகங்காரமகாரங்களால்

மனம் முதலாய் — மனங்காரணமாய்

வந்த விகாரத்தால்— நிகழும் (நன்மை தீமை என்னு) வேறுபாட்டால்
வினை இரண்டும்— (நல்வினை தீவினை யென்னும்) ஊரணி வினைகளையும்
காட்டி — (அவைகள் செய்யும்படி) உடவிருந்து

(' அதனால் பிறப்பாக்கிக் கைக்கொண்டு ' என்பதை கைக்கொண்டு
அதனால் பிறப்பாக்கி என மாறுக.)

கைக்கொண்டு — (அவ்வினைகள் அழியாமல் மாயையில் தங்கும்படி)
ஏற்றுக்கொண்டு

அதனால் — அவ்வினை காரணமாக

பிறப்பு ஆக்கி — ஏற்ற பிறப்புக்காக் கொடுத்து

பீட்டு அறிவு காட்டும் — (திரும்பவும் அவ்வினைப்பயன்களை றும்படி
தத்துவக் கூட்டங்களோடு கூடிய) ஞானத்தைக்கொடுக்கின்ற
வினை — சிவச்செயல்

போற்றி - அடியேனைக் காத்தருள்க.

ஆன்மாவுக்கு ஆணவபந்தம் அநாதி வென்பதை நெல் தோன்றிய
காலத்தில் உயி தவிடு முதலியனவும் முற்பிற பாடின்றி உடன் தோன்றி
புள்ளன வென்னும் உவமை விளக்கியது.

ஆன்மாவின் அறிவை ஆணவம் மறைக்கும் என்பதைச் செம்பின்
ஒளியைக் களிம்பு மறைக்கின்றது என்னும் உவமை விளக்கியது.

சிவ வியாபகத்துள் ஆன்மா இருப்பினும் அவ்வான்மாவைமட்டும்
ஆணவம் பந்தித்துள்ளது என்பதைக் கடல்வியாபகத்துள் நீர் இருப்பினும்
அந்நீரை மட்டும் உப்புக்கலந்து கெடுக்கின்றது என்னும் உவமை விளக்கி
யது. கடல் என்பது தண்ணீர் தங்க இடந்தந்து நிற்கும் ஆகாயம்.

ஆணவம் அருவமாய்ச் சிவத்தைப்போல் அழியாத பொருளாயிருப்
பது. பாம்பு தன்னுள் மாணிக்கத்தை மறைத்துக்கொண்டிருப்பதுபோ
லவும், மரக்கட்டை தன்னுள் தீயை மறைத்துக்கொண்டிருப்பது போல
வும் ஆணவம் தன்னுள் ஆன்மா அறிவை மறைத்துக்கொண்டிருக்கும். இப்
பந்தமெய்திய ஆன்மாக்களது இச்சையை யறிந்து அந்த இச்சைக்குத்
தக்கபடி சிவபிரான் அவைகட்கு மாயையிலிருந்து தனுகரண புவன போக
ங்களைக்கொடுத்து அறிவைக் கொஞ்சம் விளக்குவார். குருடன் கோவின்
துணையால் இயங்குவதுபோல் ஆன்மாக்களும் அம்மாயா காரியங்களின்
துணையால் வினைனைச் சம்பாதிக்கும். அவ்வினைப்பயன்களை யனுபவித்தல்
காரணமாக ஆன்மாக்களுக்கு இறைவன் திரும்பத்திரும்பப் பிறப்புக்களைக்
கொடுப்பான்.

சிவபிரான் ஆன்மாக்களுக்குக் கருவில்

உபகரிக்கும் முறைமை.

— நாட்டுகின்ற

வெப்பிறப்பு முற்செ யிருவினையா னிச்சயித்துப்
பொற்புடைய தந்தைதாய்ப் போகத்துட்— கர்ப்பமாய்ப்
புல்லிற் பணிபோற் புருந்திவலைக் குட்படுங்கா
லெல்லைப் படாவுதரத் தீண்டியதிப் — பல்வகையா
லங்கே கிடந்த வநாதியுயிர் தம்பசியா
லெங்கேனு மாக வெடுக்குமென — வெங்குட்பிக்
காயக் கருக்குழியிற் காத்திருந்துங் காமியத்துக்
கேயக்கை கான்முதலா யெவ்வுறுப்பு — மாசறவே
செய்ததிருத் திப்பின் பியோகிருத்தி முன்புக்க
பையவழி யேகொண் டணுகின்ற — பொய்யாத
வல்லபமே போற்றி.

நாட்டுகின்ற — (உளவென்று ஆகமங்களிற்) சொல்லப்படுகின்ற
எப்பிறப்பும் — (பலவகைப்பிறப்புக்களுள்) எந்தப்பிறப்பையும்
முன்செய் — முன் சநகங்களிற் செய்யப்பட்ட

இருவினையால் — புண்ணிய பாவங்கட்குத் தக்கபடி

நிச்சயித்து — (ஆன்மாக்களுக்கு) கொடுக்கத் தீர்மானித்து

(அவைகளுட் சிறந்த மனிதப்பிறவியைத்தரும் விதம்.)

பொற்பு உடைய — அழகையுடைய

தந்தை தாய் — தந்தையுந் தாயுஞ் செய்கின்ற

போகத்துள் — சிற்றின்பப் புணர்ச்சியில்

கர்ப்பம் ஆய் — கர்ப்பமாய்ப் பரிணமித்தற் றூரியதாய்

புல்லில் பணிபோல்—புல் றுனியிற் காணப்படும் பனித்துளியின் அளவாக

புகும் — (தாயினது கருக்குழியில் ஓர் உயிரோடு) பாய்கின்ற

திவலைக்கு — (தகப்பனது) சிறிது சுக்கிலத்தை

உள் படுங்கால் — (அது அவளது) கருப்பையில் (சுரோணித்தோடு

கலந்து கருவாக) இருக்கும் போது

(' எல்லைப் படா வுதரத் தீண்டிய தீ ' என்பதை உதரத் தீண்டிய
எல்லைப்படாத்தீ என மாறுக.)

உதரத்து ஈண்டிய — வயிற்றிலே நெருங்கிய
 எல்லேப்படாத்தி — அளவுபடாத உதராக்கினியும்
 பல் வகையால் — பல வகைப்பட்டு
 அங்கே கிடந்த — அவ்வயிற்றிலே பெருங்கி கிடந்த
 அநாதி உயிர் — எண்ணிறந்த புழுக்களும்
 தம் பசியால் — (முறையே) தமது வெப்பத்தாலும் பசியாலும்
 எக்கேனும் ஆக — எப்படியாவது
 எடுக்கும் என — எரித்தாயினும் தின்றாயினும் தொலைத்துவிடுமென்று

இரங்கி

வெம் சும்பி — கொடிய சும்பி பாகம் என்னும் நரகத்தை யொத்த
 காயம் கருக்குழியில் — அருவருப்பான கருப்பையில்
 காத்திருந்தும் — அவ்வுயிர்க்குத் துணையாய்க் காவலிருந்தும்
 காயியத்துக்கு ஏய — (பின்னர் அவ்வுயிரின்) கருமத்துக்குத்தக்கபடி
 கை கால் முதலா எவ்வுறுப்பும் — கை கால் முதலிய எல்லா வறுப்புக்களை
 புயம்

ஆக அற (ஏ) — குற்றம் நீங்கும்படி

செய்து திருத்தி — அமைத்து அழகு படுத்தி

பின்பு யோசு இருத்தி — பின்னர் (அவ்வுடம்பை) யோசு நிலையில் எடு
 த்து நிறுத்தி

முன் புக்க — முதலாவது (அக்கருப்பையிற்) புருந்த

ஐய வழியே — (இச்சிறிய வழியாக இப்பெரிய உடம்பு எப்படி வெளி
 வருதல் கூடும், என்று.) சந்தேகிக்கத்தக்க (சிறிய

யோனி வழியைப் பெரிதாக்கி அந்த) வழியாக
 கொண்டு அணைகின்ற — (வெளியே கெடாமல்) இழுத்துக்கொண்டு வரு

கின்ற

பொய்யாத வல்பம் (ஏ) — கெடாத சிவ சத்தி

போற்றி — அடியேனைக் காத்தருள்க.

தாயின் கருப்பத்துட் சென்ற உயிர்க்குப் பத்து மாசங்களிலும்
 நேரும் பல ஆபத்துக்களும் அவ்வுயிரை அழித்துவிடாதபடி அதற்குக்
 காவலிருந்தும், உறுப்புக்களையெல்லாம் செவ்வையாக ஆக்கிக் கொடுத்தும்,
 பத்தர்மாசக் கடைசியில் அதனைப் பங்கமுறாதபடி வெளிப்படுத்தியும்
 வருகின்ற கருணைக் கடலாகிய சிவபிரானது அபார சத்தி இங்கு வியக்கற்
 பாளது.

செய்பிரான் ஆன்மாக்களுக்குக் குழவிப்பருவத்தில்
உபகரிக்கும் முறைமை.

அம் மாயக்கா றுன்மறைப்ப

நல்ல வறிவொழிந்து நன்கு தீ — தெல்லையுறு
வக்காலந் தன்னிற் பசியையறி கித்தமுவித்
துட்காவி சோரத்தா யுண்ணடுங்கி — மிக்கோங்கு
சிற்தை யுருக முலையுருகுந் திஞ்சுவைப்பால்
வந்துமடுப் பக்கண்டு வாழ்ந்திருப்பப் — பந்தித்த
பாசப் பெருங்கயிற்றாற் பல்லுயிரும் பாவிக்க
நேசத்தை வைத்த நெறிபோற்றி.

அம் மாயம் கால்தான் மறைப்ப — (குழந்தை பிறந்தவுடனே அதன்
ஞானத்தைப்) பிரபஞ்சமயக்கமாகிய சூராவளி மறைத்தலால்
நல்ல அறிவு ஒழிந்து — (பிறப்பை யொழித்துவிடல் வேண்டுமென்று
கருப்பையில் யோக நிலையிலிருக்கும்போது உண்டாயிருந்த)
அதன் நல்ல ஞானம் நீங்கி

நன்கு தீது எல்லை உரு — நன்மை யிது தீமை யிது என்னும் பகுத்தறி
வைப் பொருந்தாத

அக்காலந்தன்னில் — அக்குழவிப் பருவத்தில்
பசியை அறிவித்து — (அதற்குப்) பசி தெரியும்படி செய்து
அழுவித்து — (அதனை) அழப்பண்ணி
(‘ உட்காவி சோரத்தாயுண்ணடுங்கி ’ என்பதை தாய் உட்காவி சோரவுண்
ணடுங்கி என மாறுக.)

தாய் — (அவ்வமுகையைக் கண்ட) தாய்

உட்கு — பயந்து

ஆவிசோர — (தனது) உயிர் தளரும்படி

உள் நடுங்கி — மன நடுக்க மெய்தி

மிக்கு ஒங்கு — (அன்பு) மிகுந்து வளரப்பெற்ற

சிற்தை உருக — மனம் இரங்குவதால்

முலை உருகும் — தன் முலையினிடத்துச் சுரக்கின்ற

தீம் சுவைப்பால் — இனிய சுவையையுடைய பாலை

வந்து மடுப்ப — அக்குழவி வாய் வைத்துக்குடிப்பதை

கண்டு வாழ்ந்திருப்ப — (அவள்) பார்த்த மகிழ்ச்சியோடிருக்கும்படி
 பந்தித்த — தாயைப் பிள்ளையோடு சேர்த்துக் கட்டிய
 பாசம் பெருங் கயிற்றால் — பிள்ளை யாசை மென்னும் வலிய கயிற்றினால்
 பல் உயிரும் பாவிக்க — எல்லாவுயிர்களையும் வளர்க்கும் பொருட்டு
 நேசத்தை வைத்த — தனது ஜீவகாருண்யத்தை அவைகளிடம் பதித்த
 நெறி — (சிவபிரானது) வளர்ப்பு முறை
 போற்றி — அடியேனைக் காத்தருள்க.

‘தாய் கருவில் வாழ்குமுவி தாமெல்லாம் வேண்டுவது

தூயபிற வாமையொன்றே சோமேசரி’ — என்பது சிவஞான சுவா
 மிகள் திருவாக்கு.

பிறப்பை யொழிக்கவேண்டு மென்னும் ஞானம் கருப்பையிலிருக்கின்ற
 ஆன்மாவுக்கு உண்டு. குழந்தை பிறந்ததும் அந்த ஞானம் ஒழியும்.
 அதனை யொழிப்பது பிரபஞ்ச மாயை. ஆகையால் பிறந்தவுடன்
 குழந்தைக்குப் பருத்தறிவில்லை. சிவபிரான் அதற்குப் பசியைமட்
 டிங் காட்டி அதனை அழச்செய்வார். தாய் ஐயோவென்று மனமிறங்
 கினதும் அந்த அன்பு காரணமாக அவள் தனங்களிற் பால் சுரக்
 கும். உடனே அவள் பிள்ளைக்குப் பாலைச் சுவைக்கக் கொடுத்து
 மகிழ்வாள். இங்ஙனம் தாய்க்குக் குழுவியின் வளர்ச்சியிலே கண்
 ணுங் கருத்துஞ் செல்லுதற் பொருட்டும், அதன் பராமரிப்பிற் பரா
 முகம் ஏற்பட்டு விடாமைப்பொருட்டும் சிவபிரான் அவளிடம் பிள்
 னையாசையை யுண்டாக்கி விடுவார். இங்ஙனமெல்லாம் வளர்ப்பது
 தாயே யாயினும், உண்மையில் அத்தாயின் வழியாகச் சிவபிரானே
 அக்குழுவியைப் பரிபாலிப்பவராவார்.

— : 0 : —

சிவபிரான் ஆன்மாக்களுக்குச் சகலத்தில்

அறிவை யெழுப்புதல்.

— ஆசற்ற

பானைப் பசும்பதத்தும் பாலனா யப்பதத்து
 நாளுக்கு நாட்சகல ஞானத்து — மூள்வீத்துக்
 கொண்டாள வாளக் கருவிகொடுத் தொக்ககின்று
 பண்டாரி யான படிபொற்றி.

ஆச அற்ற — குற்ற மில்லாத

பாளேப் பசும் பதத்தும் — கருப்பையிலிருக்குங் காலமாகிய மிக்க சிறு
பருவத்திலும்

பாலன் ஆம் அப்பதத்தும் — (அதனைவிட்டு வெளிவந்த பிறகுள்ள) குழ
விப் பருவத்திலும் (உபகரிப்பதோடமையாமல்)
நாளுக்கு நாள் — (குமார விருத்தங்களாகிய) ஏனைய பருவங்களிலும்
(உபகரித்து)

(‘ சகல ஞானத்து மூள்வித்துக் கொண்டாள்’ என்பதை சகல மூள்வித்து
ஞானத்துக்கொண்டாள் என மாறுக.)

சகலம மூள்வித்து — (இப்படி உடம்போடு கூடியிருத்தலாகிய) சகலா
வத்தையில் (உயிரை) நிறுத்தி
ஞானத்துக்கொண்டு ஆள் — (அதனைக்) கலாதி ஞானத்திலே வைத்தா
ளும் பொருட்டு

ஆள் — (அவ்வுயிர் அறிவதற்கு) உபயோகப்படுத்த
கருவி கொடுத்து—முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் (அதற்குக்) கொடுத்து
ஒக்க நின்று — (அதனோடு தானும்) உடனாய் நின்று

பண்டாரி ஆள் — /தற்குச் சேவகனாயமைந்த

படி — (சிவபிரானது) கிருபை

போற்றி — (அடியேனைக்) காத்தருள்க.

சகலாவத்தை : — ஆன்மா முப்பத்தாறு தத்துவங்களோடுங் கூடிச் சீவிக்
கும் நிலை.

கலாதிஞானம்— அங்ஙனஞ் சகலாவத்தை யெய்திய உயிரானது
கலை முதலிய தத்துவக் கூட்டங்களினது துணைகொண்டு அறிதல்.

சிவபிரான் கருவிகளைக் கொடுப்ப தோடமையாமல் தானும் உடனாக
இருந்து அறிந்து உயிரறிவை யெழுப்புகின்றார்.

—0—

சிவபிரான் ஆன்மாக்களுக்கு ஐந்து அவத்தைகளிலும்
உபகரிக்கும் முறைமை.

தண்டாத —

புன்புலால் போர்த்த புழுக்குரம்பை மாமனையி
லன்புசேர் கின்றனகட் டைந்தாக்கி — முன்புள்ள
உண்மை நிலைமை யொருகா லகலாது
திண்மை மலத்தாற் சிறையாக்கிக் — கண்மறைத்து

மூலவருங் கட்டி லுயிர் மூடமா யுட்கிடப்பக்
கால நியதி யதுகாட்டி — மேலோங்கு
முந்தியியன் கட்டி லுயிர் சேர்த்துக் கலைத்ததை
யந்த வராக மவைமுன்பு — தந்த
தொழிலறி விச்சை துணையாக மானி
னெழி லுடைய முக்குணமு மெய்தி — மருளோடு
மன்னு மிதயத்திற் சித்தத்தாற் கண்டபொரு
ளின்ன பொருளென் றியம்பவொண்ணா — வந்நிலைபோய்க்
கண்டவியன் கட்டிற் கருவிகளீ ரைந்தொழிபக்
கொண்டுரிய மித்தற்றை நாட்கொடுப்பப் — பண்டை
யிருவினையான் முன்புள்ள வின்பத்துன் பங்கண்
மருவும்வகை யங்கே மருவி — யுருவுடனின்
றோங்கு நுதலாய வோலக்க மண்டபத்திற்
போங்கருவி யெல்லாம் புகுந்திண்டி — நீங்காத
முன்னை மலத்தினிருண் மூடா வகைபகத்துட்
மென்னுமிரு ணீக்குஞ் சுடரோபோ — லந்நிலையே
சூக்கஞ் சுடருருவிற் பெய்து தொழிற்குரிய
ராக்கிப் பணித்த வறம்போற்றி.

(‘முன்புள்ள உண்மை நிலைமை யொருகாலகலாது’ என்பதற்கு முதலாவது பொருள் கூறப்படுகின்றது.)

முன்பு உள்ள — முதலாவது கிடைத்த
உண்மை நிலைமை — இச் சகல நிலையானது
ஒருகால் அகலாது — (முத்திக்காலத்திற்கிடையில்) சிறிது பொழுதாயி
னும் (உயிரை விட்டு) நீங்காமலிருந்து

தண்டாத — நீங்காத

புன் புலால் — இழிவான இறைச்சியால்

போர்த்த — மூடப்பட்ட

புழுக்குரம்பை — புழு நிறைந்த உடம்பாகிய

மா மனையில் — பெரிய கீட்டில்

அன்பு — கிருபை காரணமாக

சேர்கின்றன — அமைந்தனவாகிய

கட்டு ஐந்து ஆக்கி — (ஐந்து அவதாரங்களுக்கும்) ஐந்து அறைகளை
புண்டாக்கி

(துரியாதீதம்)

(' தின்மை மலத்தாற் சிறையாக்கிக் கண்மறைத்து மூலவருங் கட்டி
லுயிர் ' என்பதை மூலவருங்கட்டிலுயிர் தின்மை மலத்தாற் சிறை
யாக்கிக் கண்மறைத்து என மாறக.)

மூல அரும் கட்டில் — மூலாதாரமாகிய இரகசிய அறையில்

உயிர் — ஆன்மாவை

தின்மை மலத்தால் — புருடதத்துவமாகிய பும்ஸ்துவ மலத்தோடு

சிறை ஆக்கி — கூட்டிப் பிணிப்புறுத்தி

கண் மறைத்து — (மற்றக்கருவிகளோடு கூடி அதிகமாக வினங்காதபடி
அதன்) அறிவைச் சுருக்குவதால்

மூட ம்ஆய் — (அவ்வுயிர் மூலப்பிரகிருதியைத் தழுவிக்கொண்டு) தாமத
குணமயமாக விருந்து

உள் கிடப்ப — (அவிச்சையை மட்டும் றுகர்ந்து) அந்த அறைக்குள்
நிற்ப,

(து ரி ய ம்)

(' கால நியதியது காட்டிமேலோங்கு முந்திவியன் கட்டில் ' என்பதை
மேலோங்கு முந்திவியன் கட்டில் கால நியதியதுகாட்டி எனமாறக)

மேல் ஒங்கும் — அடுத்த விளங்குகின்ற

உந்தி வியன் கட்டில் — நாபித்தானமாகிய பெரிய அறையில்

காலம் நியதியது காட்டி — (முதலவத்தையில் சூக்குமத்தொழிற் பாட்
டிற்கு ஏதுவாகிய) காலம் நியதி என்னும்
தத்துவங்களை (இவ்வவத்தையில் தூதைத்
தொழிற் பாட்டிற்கு) ஏதுவாக்கி

உயிர் சேர்த்து — (உயிரின்பால் அப்புருட தத்துவத்தினோடு) உயிர்ப்
பாகிய பிராணவாயுவையுங் கூட்டுவதால் (அவ்வுயிர்
அப்பிராணவாயுவை விடயித்து நிற்ப)

(சு மு த் தி.)

கலை வித்தை அந்த அராகம் அவை — கலை வித்தை அராகம் என்னுந் தத்
துவங்கள்

முன்பு தந்த — முதலாவது முறையே எழுப்பிய

தொழில் அறிவு இச்சை — தொழில் அறிவு இச்சை பென்னும் உயிரின்
சக்திகள்

(' துணையாக மானின் ' என்பதை மானின் துணையாக என மாறக.)

மாவின் துணை ஆக — மூலப்பிரகிருதி யென்னும் காரணத்தினுண்டான
எழில் உடைய — அழகு பொருந்திய
முக்குணமும் எய்தி — சத்துவம், இராசதம், தாமதம் என்னும் மூன்று
குணங்களையும் மருவுதலால் (அந்த உயிர்)
மருளோடு மன்னும் — மயக்கத்தோடு பொருந்திய
இதயத்தில் — இருதயமாகிய அறையில்
சித்தத்தால் — (அவ்விருதத்துவங்களோடு சித்தமும் தொழிற்படுவதால்)
அச்சித்தத்தத்துவங்கொண்டு

கண்ட பொருள் — துக்கிச் சிந்தித்த விடயமானது
இன்ன பொருள் என்று — இத்தகைய விடய மென்று
இயம்ப வொண்ணா — (நனவின்கண் அறிந்து) சொல்லமாட்டாத
அந்நிலை போய் — அந்த அறையை விட்டு

(சொப்பனம்.)

கண்ட வியன் கட்டில் — கண்டத்தானமாகிய பெரிய அறையில்
கருவிகள் ஈர் ஐந்து ஒழிய — பத்துக்கருவிகள் நீங்கலாக
கொண்டு — இருபத்தைந்து கருவிகளைக்கூட்டி
(‘நியமித்தற்றை நாட்கொடுப்பப் பண்டையிருவினையால் முன்புள்ள
வின்பத்துன்பங்கள்’ என்பதை பண்டையிருவினையால் முன்புள்ள
வின்பத்துன்பங்கள் நியமித்தற்றை நாட்கொடுப்ப எனமாறுக.)
பண்டை இருவினையால் — பழைய இருவினைகளின் பயனாக
முன்பு உள்ள — எப்பொழுதும் உள்ள
இன்ப துன்பங்கள் — சுக துக்கங்களை
நியமித்து — நிச்சயித்து
அற்றை நாள் கொடுப்ப — அந்தச் சொப்பன வேளையில் புசிப்பித்தலால்
(‘மருவும் வகை யங்கே மருவி’ என்பதை அங்கே மருவும் வகை மருவி
என மாறுக.)

அங்கே — அப்பொழுதே
மருவும் வகை — அப்பயன்களை யனுபவிக்கும் முறையில்
மருவி — (அவ்வுயிர்) அனுபவித்த நிற்ப
(சாக்கிரம்)

உருவுடன் நின்று — அழகோடு பொருந்தி
ஒங்கும் — விளங்குமின்ற
நுதலாய — நெற்றித்தானமாகிய

ஒக்க மண்டபத்தில் — அரசவை போல்வதாகிய அறையில்
போம் கருவி எல்லாம் — (சொப்பனத்தில் தொழிற் படாமல்) மடங்கி
க்கிடந்த பத்துக்கருவிகளும்

புகுந்து ஈண்டி — அப்பொழுது தொழிற்பட்ட இருபத்தைந்து கருவிக
ளோடுங் கூடித் தொழிற்பட்டு

நீங்காத — கெடாத

முன்னே மலத்தின் இருள் மூடா வகை — துரியா தீதத்திலுள்ள பும்ஸ்து
வமலத்தின் மயக்கம் (உயிரைக்) கவராதபடி

அகத்துள் — வீட்டில்

துன்னும் இருள் — நெருங்கிய இருளை

நீக்கும் — விலக்குகின்ற

சுடரேபோல் — விளக்குப் போல

அந்நிலையே — இச்சாக்கிரத்தில்

சூக்கம் — சூக்குமை முதலிய நான்கு வாக்குக்களையும்

சுடர் உருவில் — ஆன்மாவின் அறிவில்

பெய்து — கூட்டி

தொழிற்கு உரியர் ஆக்கி — (ஆன்மாக்களை) வெவ்வேறு தொழிலில் வல்
லராகும்படி செய்து

பணித்த — (அவ்வத்தொழில்களிற்) செலுத்துகின்ற

அறம் — (சிவ) தருமம்

போற்றி — (அடியேனைக்) காத்தருள்க.

ஐந்து அவதகைகளிலுந் தொழிற்படுங் கருவிகள் முப்பத்தைந்து.
அவை புருடதத்துவம் 1; சத்தாதி 5; வசனாதி 5; வாயுக்கள் 10; அந்
தக்கரணம் 4; வாக்காதி 5; மெய்யாதி 5; என்பனவாம்.

சத்தாதி 5:— ஞானேந்திரியங்களான் அறியப்படும் சத்தம், ஸ்பரி
சம் ரூபம், ரசம், கந்தம் என்னும் ஐந்து விடயங்கள். பஞ்ச பூதங்கட்
குக் காரணமான சத்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்னும் ஐந்து
தன்மாதிறைகளல்ல.

வசனாதி 5:— வசனம், கமனம், தானம், விசர்க்கம், ஆநந்தம்.

வாயுக்கள் 10:— பிராணன், அபாணன், உதாணன், வியாணன், சமா
னன், நாகன், கூர்மன், கிரிகரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன்.

அந்தக் கரணம் 4:— மனம், புத்தி, சித்தம், ஆங்காரம்.

வாக்காதி 5:— வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம்.

மெய்யாதி 5:— மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி.

து ரி ய ன் தீ த ம்.

ஆன்மா மூலாதாரத்தில் நிற்கும் நிலை துரியாதீதமாம் இங்கே தொழிற் படுக்கருவி ஒன்று அது புருட தத்துவம். இங்கே ஆன்மாவைப் பொருந்தியிருக்கும் மலம் பும்ஸ்துவ மலம். இம்மலம் பஞ்சக்கிலேசம் எனவும் படும். பஞ்சக்கிலேசங்களாவன அவிச்சை, ஆங்காரம், அவா, ஆகை, கோபம் என்னும் ஐந்துமாம். ஆன்மா புருடதத்துவத்தோடுகூடி, அத்தத்துவத்தை விட்டு நீங்காக மூலப் பிரகிருதியைத் தழுவி, பஞ்சக்கிலேசத்துள் அவிச்சையை மட்டும் துக்கார்து கொண்டிருக்கும்.

து ரி ய ம்.

ஆன்மா உந்தித்தானத்தில் நிற்கும் நிலை துரியமாம். இங்கே தொழிற் படுக்கருவி இரண்டு. அவை புருடதத்துவமும் பிராணவாயுவும், ஆன்மா அவைகளோடு பொருந்தி நின்று பிராணவாயுவை விடயித்துக் கொண்டிருக்கும்.

சு மு த் தி.

ஆன்மா இருதயத்தானத்தில் நிற்கும் நிலை சுமுத்தியாம். இங்கே தொழிற்படுக்கருவி மூன்று. அவை புருடதத்துவமும், பிராணவாயுவும், சித்தமுமாம். யாதானும் ஒரு விடயத்தைத் துக்கிச் சிந்தித்தல் சித்தத்தின் தொழில். இங்கே இது தொழிற்படுதலால் ஆன்மா இக்கருவியின் துணையால் யாதானுமொரு விடயத்தைத் துக்கிச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கும். ஆனால் இங்கே சிந்திக்கப்பட்ட விஷயம் இன்னது என்பதை விழித்திருக்கும்காலமாகிய சாக்கிரத்தில் கண்டுகொள்ளமுடியாது. ஏனெனில் சிந்திக்கப்பட்ட விஷயம் இன்னது என்பதை நிச்சயிப்பது புத்தியாகலானும் அப்புத்தி இச்சுமுத்தியில் தொழிற்படாமையாலும் என்க.

சொ ப் ப ன ம்.

ஆன்மா கண்டத்தானத்தில் நிற்கும் நிலை சொப்பனமாம். இங்கே தொழிற்படுக்கருவி இருபத்தைந்து. அவை புருடதத்துவம் ஒன்றும், வாயுக்கள் பத்தும், அந்தக்கரணங்கள் நான்கும், சத்தாதி ஐந்தும், வசனாதி ஐந்துமாம். ஆன்மா இங்கே வினைப்பயன்களை அவ்விருபத்தைந்து கருவிகளோடுகூடி நின்று துக்கார்துகொண்டிருக்கும். ஆனால் வினைகளைச் செய்ய அதனால் முடியாது. ஏனெனில் புறவந்திரியங்களாகிய வாக்காதி ஐந்தும் மெய்யாதி ஐந்தும் இங்குத் தொழிற்படாமையாலென்க.

சா க் கி ர ம்.

ஆன்மா நெற்றித்தானத்தில் நிற்கும் நிலை சாக்கிரமாம். இங்கே தொழிற்படுங்கருவி முப்பத்தைந்து. அவை புருடதத்துவமுதல் மெய்யாதி ஐந்து முடிய முதலாவது சொல்லப்பட்டிள்ளைகளாம். ஆன்மா அம்முப்பத்தைந்து கருவிகளோடு பொருந்தி நின்று வினைப்பயன்களையனுபவிப்பதோடமையாமல் வினைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கும்.

—————:0:—————

சிவபிரான் ஆன்மாக்கள் செய்யும்
வினைகளுக்கு உடனாதல்.

—————

—வேட்கைமிகு.

முண்டிப் பொருட்டா லொருகா லவியாது
மண்டியெரி யுமபெருந்தி மாற்றுதற்குத்—திண்டிறல்சேர்
வல்லார்கள் வல்ல வகையாற் றொழிப்புரித
லெல்லா முடனே யொருங்கிசைந்து—செல்காலை
முட்டாமற் செய்கினைக்கு முற்செய்கினைக் குஞ்சலவு
பட்டோலை தீட்டும் படிபோற்றி.

('வேட்கை, மிகு முண்டிப் பொருட்டாலொரு காலவியாது மண்டியெரியும் பெருந்தி மாற்றுதற்கு' என்பதை ஒருகாலவியாது மண்டியெரியும் பெருந்திமாற்றுதற்கு வேட்கை மிகு முண்டிப்பொருட்டால் என மாறுக.)

ஒரு கால அவியாது — ஒரு பொழுதுங் கெடாமல்
மண்டி எரியும் — மிகுந்து எரிகின்ற
பெருந்தி — பெரிய உதராக்கினியை
மாற்றுதற்கு — தணிப்பதற்கு
வேட்கை மிகும் — ஆசை மிகுதலால்
உண்டிப்பொருட்டால் — ஆகாரத்தின் நிமித்தமாக
தின் திறல் சேர் — தண்ணிய உலிமை சேர்ந்த
வல்லார்கள் — வல்லவர்கள்
வல்ல வகையால் — தங்கள் தங்கள் வல்லமைக்குத் தக்கபடி

தொழில் புரிதல் -- பல வேறு தொழில்களைச் செய்தலாகிய
 எல்லாம் -- அவர்களது எல்லாச் செயல்களிலும்
 உடனே ஒருங்கு இசைந்து -- அவர்களோடு (நானும்) உடனாக் கூடி
 நின்று (அவர்கள் அத்தொழில்களைப் புரியுபபு செய்து)
 செல்காலை -- (அத்தொழில்கள்) நடைபெறுங்காலத்தில்
 முட்டாமல் -- அவர்களுக்கு இடையறாமல் ஏறுகின்ற
 செயல்களுக்கும் -- ஆகாமிய வினைக்கும்
 முன் செய் வினைக்கும் -- சஞ்சித வினைக்கும்
 செலவு (க்கும்) -- பிராரத்துவ வினைக்கும்
 பட்டோலை -- உணக்கோலை
 தீட்டும் -- அவ்வப்போது எழுதிவைத்துக்கொள்ளுகின்ற
 படி -- சிவகிருபை
 போற்றி -- அடியேனைக் காத்தருள்க

ஆகாமியம் :— புதிதாகச் சம்பாதிக்கும் வினைகள்.

சஞ்சிதம் :— முன்னமேயே சம்பாத்தியம் பண்ணி இருப்புச் சரக்
 காக உள்ளவை.

பிராரத்தம் :— சஞ்சிதத்திலிருந்து அனுபவத்திற்காக எடுத்துக்
 கொடுக்கப்படும் பகுதி.

ஆன்மாக்கள் செய்யும் புண்ணியச் செயல்களுக்கு மட்டும் சிவபிரான்
 உடனாக இருக்கின்றார் என்பதில்லை. அவைகள் செய்யும் பாவச்செயல்களு
 க்கும் அவர் உடனாகவே யிருக்கின்றார். 'யான் செய்யுந் துரிசுளுக்குட
 னாகி' என்றார்கள் ஸ்ரீமத் சுந்தரபூர்த்திகவாயிகள். அப்படி அவர் உடனாக
 இருந்தாலும் அவ்விருவகை வினைகளின் பயன்கள் ஆன்மாக்களுக்கே யுண்டு.
 சிவபிரானுக்கில்லை. காரணம் அவர் உடனாக விருத்தலை ஆன்மாக்கள் அறி
 யாமல் 'எல்லாம் நாமே செய்கின்றோம்' என்று அவைகள் கொண்டுள்ள
 மாறுபட்டவுணர்ச்சியேயாம். இத்திரிவுணர்ச்சியில்லையானால் அவைகளு
 க்கு நல்வினைப்பயனுமில்லை; தீவினைப்பயனுமில்லை. இந்த 'நாம்' என்
 னும் முனைப்பு சிவபிரான் தந்ததில்லை, ஆணவம் தந்தது. ஆகையால்
 அவர் அவ்வினைகளுக்குக் கணக்கெழுதி வைக்கின்றார், பயனை ஆன்மாக்களு
 க்கு ஏறாமற் குறைபாடும் கொடுக்கும் பொருட்டி,

சிவபிரான் ஆன்மாக்களுக்கு வினைப்பயனைக்
கொடுக்கும் முறைமை.

— நட்போங்கு,

மிந்நிலைமை மானுடருக் கேயன்றி யெண்ணிலா
மன்னுயிர்க்கு மிந்த வழக்கேபாய் — முன்னுடைய
நாணன் வரையி னுடல்பிரித்த நல்கினைக்கண்
வாணாரின் மாலா யயனாகு — நீணாகர்
வாணூடர் கோமுதலாய் வந்த பெருமபதத்து
நாண விதத்தா னலம்பெறுநா — டான்மாள
வெற்றிக் கடுந்துதர் வேகத் துடன்வந்து
பற்றித்தம் வெங்குருவின் பாற்காட்ட — கிற்றைக்கு
மிலையோ பாவி பிறவாமை யென்றெடுத்து
நல்லதொ ரின்சொ னடுவாகச் — சொல்லிவிவர்
செய்திக்குத் தக்க செயலுறுத்த வீரென்று
வெய்தற் றுரைக்க விடைகொண்டு — மையறருஞ்
செக்கி லிடைத்திரித்துந் தீவாயி லிட்டெரித்துந்
தக்கநெருப் புத்தூண் டமுவுவித்து — மிக்கோங்கு
நாராசங் காய்ச்சிச் செவிமடுத்து நாவிரிந்து
மீராவுன் னுனைத்தின் னென்றடித்தும் — பேராம
லங்காழ் நாகத் தழுத்துவித்தும் பின்னுந்தம்
வெங்கோப மாறாத வேட்கையரா — யிங்கொருநா
ளெண்ணிமுதற் காணாத வின்னற் கடுநாகம்
பன்னெடுநாட் செல்லும் பணிகொண்டு — முன்னாடிக்
கண்டு கடன்கழித்தற் காரியமா மென்றெண்ணிக்
கொண்டுவரு நோயின் குறிப்பறிவார் — மண்டெரியிற்
காய்ச்சிச் சுடவறுக்கக் கண்ணுரிக்க நன்னிதிய
மீத்துத்தாய் தந்தைதம ரின்புறுதல் — வாய்த்தநெறி
யோடியதே ரின்பீ முயிர்போன கன்றாலே
நீடுபெரும் பாவமின்றே நீங்குமென — நாடித்தன்
மைந்தனையு மூர்ந்தோன் வழக்கே வழக்காக
நஞ்சனைய சிந்தை நமன்றுதர் — வெஞ்சினத்தா
லல்ல லுறுத்து மருநாகங் கண்டுநிற்க
வல்ல கருணை மறம்போற்றி.

நட்டு ஓங்கும் — நாட்டப்பட்டு விளக்குகின்ற

இந்நி ளமை — (சிவம் உடனாயினும் பயன் ஆன்மாவுக்கே என்னும்) இச் செய்தி

மானுடருக்கே அன்றி — மனிதப்பிறவியுடையார்க்கு மட்டுமே என்பதன் லாமல்

என் இலா — கணக்கில்லாத

மன் உயிர்க்கும் — (வேறு பிறவினை யெடுத்து) வந்துள்ள (எல்லா) ஆன்மாக்களுக்கும்

இந்த வழக்கே ஆய் — அடியிற்கண்ட முறையில் பொருந்துவதாகலான்

முன் உடைய — (ஆன்மாவுக்குக்) கருவில் வைத்தே திட்டம் பண்ணப் பட்டுள்ள

நான் — ஆயுளின்

(' நான் வரையின் ' என்பதை வரை நாளின் என மாறுக.)

வரை நாளின் — கடைசி நாளில்

உடல் பிரித்து — தூல வுடலைப்போக்கி (கொடுக்கப்படும் திவ்விய சரீர த்தை அவ்வான்மா பெற்றது)

நல் வினைக்கண் — தனது நல்வினைப்பயன் அநுபவத்தில்

வாழ் நாளில் — வாழ்கின்ற காலத்தில்

மால் ஆய் — விஷ்ணுக்களாகியும்

ஆயன் ஆகி — பிரமாக்களாகியும்

நீள் நாகர் — பெரிய நாகலோக வாசிகளுக்கும்

வான் நாடர் — தேவலோகவாசிகளுக்கும்

கோ முதலாய் — அரசராகிய இந்திரர் முதலியவர்களாகியும்

வந்த பெரும் பதத்து — (முறையே அவரவர்களுக்கென்று) ஏற்பட்ட (வைகுண்டம் முதலிய) பெரிய பதங்களிற் சென்று

நானாவிதத்தால் — பலவகையாக

நலம் பெறும் நான் — இன்பத்தை யனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் கால த்தில்

தான் மாள — அவ்வின்ப நுகர்ச்சி முடிந்ததும் (தனது தீவினைப்பயனை யனுபவித்தற் பொருட்டு அவ்வான்மாவை)

வெற்றிக் கழிந்துதர் — வெற்றி பொருந்திய கொடிய யமபடர்கள்

வேகத்துடன் வந்து — விரைவாகச் சென்று

பற்றி — (அத்திவ்விய சரீரத்தைப்போக்கி யாதனா சரீரத்தைக்கொடுத்து) பிடித்திழுத்து

தம் வெம் குருவின் பால் காட்ட — தமது கொடிய எமதருமராசன் முன்
கொண்டுவந்து நிறுத்த (அவர் அந்த ஆன்மாவைப் பார்த்து)
(‘இற்றைக்கு மில்லையோ பாவி பிறவாமை’ என்பதை பாவி பிறவாமை
இற்றைக்கு மில்லையோ என மாறுக.)

பாவி பிறவாமை — ‘அடா, பாவி! நீ பிறவா நெறியை யடையும் பொரு
ட்டு (சிவபிரானது திருவடிப்பத்தியை)
இற்றைக்கும் இல்லையோ — நாளிது வரையும் பெறவில்லையா?’
என்று எழுத்து — என்று தொடங்கி

(‘நல்லதொரின் சொனடுவாகச் சொல்லி’ என்பதை நல்லதொரின்
சொல் சொல்லி நடுவாக என மாறுக.)

நல்லதொர் இன் சொல் — நல்ல ஒப்பற்ற இனிய சொற்கள் சில
சொல்லி — மிகவும் இரக்கத்தோடு சொல்லிவிட்டு

நடுவாக — (பின்னர் நீதியைச் செலுத்தும் பொருட்டு) நடுவு நிலைமை
கோணமலிருந்து

(‘இவர் செய்திக்குத்தக்க செயலுறுத்து வீரென்று வெய்துற்றுரைக்க’
என்பதை வெய்துற்று இவர் செய்திக்குத் தக்க செயலுறுத்துவீரெ
ன்று உரைக்க என மாறுக)

வெய்துற்று — உடனே கோபித்து

இவர் செய்திக்குத்தக்க — ‘இவ்வான்மாவினது தீவினைக்குத்தக்கபடி
செயல் உறுத்துவீர் என்று — தண்டனையைக் கொடுப்பீர்களாக’ என்று
உரைக்க — (எமபடர்களுக்குக்) கட்டளையிட

விடை கொண்டு — (அவர்களும் ‘அப்படியே செய்கிறோம்’ என்று
சொல்லித் தருமராசனிடம்) உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு
(அவ்வான்மாவை இழுத்துப்போய்)

மையல் தரும் — மயக்கத்தைத் தருகின்ற

செக்கின் இடைதிரித்தும் — செக்கிலிட்டு ஆட்டியும்

தீ வாயில் இட்டி எரித்தும் — அக்கினிக்குழியில் தள்ளி எரித்தும்

தக்க நெருப்புத்தூண் தழுவுவித்தும் — தருதியான அக்கினித் தம்பத்தைக்
கட்டியணைக்கும்படி செய்தும்

மிக்கு ஒங்கு — அளவு மிகுந்திருக்கின்ற

நாராசம் காய்ச்சி — நாராசத்தை யுருக்கி

செவி மடுத்தும் — செவியில் ஊற்றியும்

நா அரித்தும் — நாக்கை யறுத்தும்

('நராவண்ணுனைத்தின் னென்றடித்தும்' என்பதை உன்னுனை நாரத்தின்
 னென்றடித்தும் என மாறுக.)

உன் ணுனை — 'உனது உடம்பிலுள்ள மாமிசத்தை

நாரத்தின் என்று — (நியே) அறுத்துத்தின்னுக்' என்று கூறி

அடித்தும் — (உலக்கை முதலியவற்றால்) அடித்தும்

('பேராமலங்காழ் நரகத்து' என்பதை அங்காழ் நரகத்து பேராமல் என
 மாறுக.)

அங்கு ஆழ் நரகத்து — அங்குள்ள ஆழமான நரகக் குழியுள்

பேராமல் — அதனைவிட்டு விலகாமலிருக்குமபடி

அழுத்துவித்தும் — அழுக்கியும்

பின்னும் — இப்படி யெல்லாஞ் செய்த பின்னரும் கூட

தம் வெம் கோபம் மாறாத — தமது கொடிய கோபம் நீங்க மாட்டாத

வேட்கையர் ஆய் — (அவ்வான்மாவை மேலுந் தண்டிக்கவேண்டு மென்
 னும்) ஆசை மிகுந்தவராய்

இங்கு ஒரு நான் — இங்கே யனுபவிப்பது சில நாள் (துன்பம்) தானே
 என்று

எண்ணி — நினைப்பதுண்டாயின் (அங்கனம் அளவிடுவதற்கு)

முதல் காணாத — தொடக்கங்காண முடிவாத (அதாவது அளவு கடந்த)

இன்னல் — துன்பத்தையுடைய

கலி நரகம் — கொடிய நரகத்தில்

பல் நெடும் நாள் — பல்லாழிகாலமாக

செல்லும் — (அவ்வான்மாவைச்) செலுத்துமபடி

('செல்லும்' என்னுந் தன்வினை செலுத்தும் எனலும் பிறவினைப் பொரு
 ளில் வந்தது.)

பணி கொண்டு — (தருமராசனையும் எம்படர்களையும்) ஏவி

('பணி கொண்டு' என்பது 'கண்டு நிற்க வல்ல' என்பதனோடு சேர்ந்து
 சிவன் செயலாதல் காண்க.)

முன் நாடிக் கண்டு — (பெற்றோர் பிள்ளையின் நோயை) முன்னமேயே
 நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு

('கடன் கழித்தற் காரியமாம்' என்பதை கழித்தற் காரியம் கடனும் என
 மாறுக.)

கழித்தற் காரியம் — அந்நோயைப் போக்கிச் சுகப்படுத்தலாகிய வேலை

கடன் ஆம் என்று — தங்களுக்கு உரிய தனையாய கடமையாகு மென்று
எண்ணி — நினைத்து

கொண்டு — (அப்பிள்ளையை) எடுத்துக்கொண்டு (மருத்துவர் கீட்டு
க்கு) வர

வருநோயின் குறிப்பு அறிவார் — (அப்பிள்ளைக்கு) நோர்ந்துள்ள நோயின்
தன்மையை அறியவல்ல மருத்துவர்

மண்டு எரியில் — கொழுந்து விட்டு எரிபிற அக்கினியில்

காய்ச்சி — இருப்புக்கப்பியைப் பழுக்கக் காயவைத்து

சுட — அந்நோய்க்குத்தக்கபடி சுடவும்

அறுக்க — கத்தியால் அறுக்கவும்

கண் உரிக்க — (அந்நோய் கண்ணிற் படலமாயின்) கண்ணை உரிக்கவும்

(‘நன்னிதிய மீத்துத்தாய் தந்தை தமரின்புறதல்’ என்பதை தாய் தந்தை
தமர் நன்னிதிய மீத்து இன்புறதல் என மாறுக)

தாய் தந்தை தமர் — (அப்பிள்ளையின்) பெற்றோரும் உறவினரும் (அச்
செயல்களை நல்லதென்று கண்டு)

நல் நிதியம் — அதிகமான திரவியத்தை

ஈத்து — (சன்மானமாக அம்மருத்துவருக்குக்) கொடுத்த

இன்பு உறுதல் — (பிள்ளை நோய் நீங்கிச் சுகமடைந்ததற்காக) மகிழ்ச்
சியை யடைதல்

வாய்த்த நெறி — பொருந்திய தன்மை போல

ஒடிய தேரின் கீழ் — (திருவாரூரில் மனுச்சோழரது மகனார் ஏறிச்செலு
த்தச்) சென்றுகொண்டிருந்த தேர்ச்சக்கரத்தின் கீழ்
(அகப்பட்டு)

உயிர் போனகன்றால் (ஏ) — மாண்டுபோன பசுவின் கன்று காரணமாக

நீடு பெரும் பாவம் — ஏற்பட்ட கொடுப்பாவமானது

இன்றே நீங்கும் என — தமது மகனருக்கு அப்பொழுதே தொலைந்து
விடுமென்று

நாடி — தீர்மானித்து

தன் மைந்தனையும் ஊர்ந்தோன் — தமது அந்த ஒரே மகனாரையும் அத்
தேர்ச் சக்கரத்தின் கீழ்க்கிடத்திச் சவட்டிய
மனுச்சோழர் பெருமானது

வழக்கே — நீதியையே

வழக்கு ஆக — (தனது) நீதியாகக்கொண்டு

(இங்ஙனம் கொள்ளுவது சிவபிரான் என்க.)

நஞ்சு அனைய சிந்தை — விஷம்போலும் கொடிய மனசையுடைய

நமன் தூதர் — எமராசனுடைய தூதர்கள்

வெம் சினத்தால் — கொடிய கோபங்கொண்டு

அல்லல் உறுத்தும் — மாபாவினை வேதனைப்படுத்துகின்ற

அரு நரகம் — (சாமானியர் பார்த்தாலுஞ் சங்கக்கமாட்டாத அவ்வளவு)

கொடிய நரக லோகத்தை

கண்டு நிற்கவல்ல — (நீதியோடு) பார்த்துக்கொண்டிருக்க வல்ல

கருணை மறம் — சிவபிரானது மறக்கருணை

போற்றி — அடியேனைக் கர்த்தருள்க.

மறக்கருணையாவது ஆன்மாக்களுக்குத் துன்பம்போற் காணப்பட்டு இன்பம் பயக்குஞ் சிவச்செயலாம். அறக்கருணை பயப்பாட்டில் இன்ப மாவதோடு தோற்றத்திலும் இன்பமாயிருக்கும்.

சிவபிரான் ஆன்மாக்களுக்குக் கருமபலனை எல்லாப் பிறவிகளிலுங் கொடுப்பார். ஆனால் பெரும் புண்ணியத்துக்குரிய அதிக இன்பத்தை அனுபவித்தற்கு அவைகள் தேவலோகத்துக்கு அனுப்பப்படும். அங்கே அவ்வனுபவத்தின் பொருட்டு அவைகளுக்குக் கொடுக்கப்படுஞ் சரீரம் தீவ் விய சரீரம் என்னும் பெயர் பெறும் இது பூதசார வுடம்பு எனவும் படும். பெரும் பாவத்துக்குரிய அதிக துன்பத்தை அனுபவித்தற்கு அவை கள் நரக லோகத்துக்கு அனுப்பப்படும். அங்கு அவ்வனுபவத்தின் பொரு ட்டி அவைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் சரீரம் யாதனா சரீரம் என்னும் பெயர் பெறும். இவ்வுலகத்தில் அதிக இன்பமும் அதிக துன்பமும் இல்லாமை யானும், இவ்வுலகத்திற் கொடுக்கப்படும் உடம்புகள் அவைகளை அனுபவித் தற்கு யோக்கியமல்லவாகலானும் அந்த லோகங்களும் அந்த உடம்புக ளும் வேறு வேண்டப்படுவனவாம்.

எமபடர்கள் ஆன்மாக்களைத் துன்புறுத்துங்கால் சிவபிரான் பார்த்து க்கொண்டிருத்தல் இரக்கபின்மை யாகாதோவெனின் அவ்வேதனை அவை களுக்குக் கடைசியில் இன்பமாய் முடிதலின் ஆகாதென்க. நரகவேதனை யானது மருத்துவன் சுடுதல் முதலியவற்றால் நோயாளிகளைத் துன்பப் படுத்துவது போன்றதே. அன்றியும் நீதி செலுத்துப்போது இரக்கம் அபிமானம் முதலியன காட்டிதல் பெருந்தவறாகும். இவ்வுண்மையை மனுச் சோழரது நடுநிலைதிறம்பா நீதிச்செயலில் வைத்துக் கண்டு கொள்ளுக.

சிவபிரான் ஆன்மாக்களுக்குச் சத்திநிபாதம்
வருவித்தல்.

—பல்லுயிர்க்கு

மின்ன வகையா லிருவினைக்க ணின்றருத்தி
முன்னைமுத லென்ன முதலில்லோ — னல்வினைக்க
ணெல்லா வுலகு மெடுப்புண் டெடுப்புண்டு
செல்காலம் பின்னாகஞ் சேராமே — நல்லநெறி
யெய்துவதோர் காலந்தன் னன்பரைக்கண் டின்புறுத
லுய்யு நெறிசிறிதே யுண்டாக்கிப் — பைபவே
மட்டாய் மலராய் வருநாளின் முன்னேநான்
மொட்டா யுருவா முறைபோலக் — கிட்டியதோர்
நல்ல மிறப்பிற் பிறப்பித்து நாடுமினை
யெல்லை யிரண்டு மிடையொப்பிற் — பல்பிறவி
யத்தமதி லன்றோ வளவென்று பார்த்திருந்த
சத்தி பதிக்குந் தரம்போற்றி.

(‘பல்லுயிர்க்கு, மின்னவகையா லிருவினைக்க ணின்றருத்தி முன்னை
முதலென்ன முதலில்லோ, னல்வினைக்க ணெல்லா வுலகு மெடுப்புண்
டெடுப்புண்டு’ என்பதை முன்னை முதலென்ன முதலில்லோ னல்வினைக்க
ணெல்லாவுலகுமெடுப்புண் டெடுப்புண்டு இன்னவகையால் பல்லுயிர்க்கு
மிருவினைக்கணின்றருத்தி என மாறுக.)

முன்னை முதல் என்ன — முதற் கடவுள் என்று
முதல் இல்லோன் — வேறொருவரையுந் தனக்கு முதல்வனாக இல்லாத
சிவபிரான்

நல் வினைக்கண் — (தனது) நல்ல கிருத்தியத்தால்
எல்லா உலகும் — சர்வலோகங்களும்
எடுப்புண்டு எடுப்புண்டு—மாரி மாரிச் சிருட்டிக்கப்பட (அங்கெல்லாஞ்
(செயுத்தி

இன்ன வகையால் — முன் கூதப்பட்டபடி
பல் உயிர்க்கும் — எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும்
இருவினைக்கண் நின்று — தனது ஆணையை இருவினையின்மாட்டி வைத்து
அருத்தி — அவ்வினைப்பயன்களை நுகர்வித்து

செல் காலம் — இப்படி நிகழும் காலத்தில்

பின் — கடைசியாக

நரகம் சேராமே — அவ்வான்மாக்கள் நரகமார்க்கத்தில் சேராமல்

நல்ல நெறி எய்துவதேதார் காலம் — முத்திமார்க்கத்திற் சேர்வதற்கேற்ற

புண்ணியம் வாய்த்த சமயத்தில்

தன் அன்பரைக்கண்டு — தனது மெய்யடியார்களைக்கண்ட விடத்து

இன்பு உறுதல் — (தன்னையே கண்டதாகக்கருதி) மகிழ்ச்சியடைதலாகிய உய்யும் நெறி — பிழைக்கும் வழியை

சிறிதே உண்டாக்கி — (அவைகளுக்குக்) கொஞ்சங் காட்டி

(‘பையவே மட்டாய் மலராய்’ என்பதை மட்டாய் பையவே மலராய் என மாறுக.)

மட்டு ஆய் — தேன் உண்டாகி

பையவே — கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்

மலர் ஆய் வரு நாளின் — மலராக விரியும் பருவத்திற்கு

முன்னை நாள் — முந்திய பருவத்தில்

மொட்டு ஆய் — மொட்டாக இருந்து

உரு ஆய் — வளர்ச்சியடைகின்ற

முறை போல — (பூவின்) தன்மையைப் போல

கிட்டியதோர் நல்ல பிறப்பில் — (கீழ்ப்பிறவிகளிலிருந்து புண்ணியப் பயனாற் படிப்படியாக உயர்ந்து கடைசியிற்)

கிடைக்கத்தகுந்த உயர்ந்த சைவப்பிறப்பில்

பிறப்பித்து — (அவைகளைப்) பிறக்கும்படி செய்து

(‘நாடும் வினை யெல்லை யிரண்டும்’ என்பதை நாடும் இரண்டு வினை யெல்லையும் என மாறுக.)

நாடும் — ஆராயப்பட்ட

இரண்டிவினை எல்லையும் — நல்வினை தீவினை யென்னும் இரண்டின் முடிவும்

இடை ஒப்பில் — தம்முள் ஒத்துப்போனால்

(‘பல் பிறவியத்த மதினன்றோ’ என்பதை அதினன்றோ பல்பிறவியத்தம் என மாறுக.)

அதில் அன்றோ! — அவ்விருவினை யொப்பில்லவா

பல் பிறவி அத்தம் — (இதுவரையு மெடுத்த) எல்லாப் பிறவிகளின் பயனும் கிடைப்பதாகும்! ஆகையால்)

அளவு என்று — அவ்விருவினை யொப்பே ஏற்றகால மென்று

பாத்திருந்து — (அதனை) எதிர்பார்த்திருந்து

சத்தி பதிக்கும் — அந்தச் சமயத்தில் அவ்வான்மாக்களின் மாட்டுத்தனது

சத்தியைப் பதியச் செய்கின்ற

தரம் — சிவபிரானது தருதி

போற்றி — அடியேனைக் காத்தருள்க.

இங்ஙனம் சிவபிரான் உலகத்தைப் பலகாலங் கிருட்டித்து ஆன்மாக்களுக்கு வினைப்பயன்களை யூட்டுவார். கடைசியாக அவைகளுக்குப் புண்ணியமிசூதியால் முத்திரெறியிற் சேர்த்தக்க நல்லகாலம் வரும். அப்பொழுது அவர் அவைகளுக்குப் பூர்வ வாசனாவிசேஷத்தால் சிவஞானம் சற்று விளங்கும்படியாகச் செய்து உயர்ந்த சைவப்பிறப்பைக் கொடுப்பார். அரும்பு மலராகும்வரைப் பல நிலைகளை யடைதல்போல ஆன்மாக்கள் இப்பிறப்பையடையும் வரை கீழ்ச்சமயப் பிறவிகளிலிருந்து படிப்படியாக ஏறுதல் வேண்டும் எல்லாப் பிறவிகளும் ஒழிந்து முத்தியைப் பெறும் பக்குவமாகிய இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் இப்பிறவியில்தான் வாய்க்கும். இவ்விருவினையொப்பு மலபரிபாகம் நிகழுங்காலத்தில் முற்பிறப்பாடின்றிச் சத்திரிபாதமும் அவைகளுக்கு ஏற்படும்.

இருவினையொப்பாவது புண்ணியபாவங்களிலும் அவற்றின் பயனாகிய சுக துக்கங்களிலும் ஆன்மா ஒக்க உவர்ப்புக்கொள்ளுதல்.

மலபரிபாகமாவது மலம் தனது சத்தி தேய்தற்குரிய துணைக்காரணங்களெல்லாவற்றோடுங் கூடுதல்.

சத்திரிபாதமாவது:— மலம் பரிபாகமடைதற் பொருட்டு அம்மலத்திற் கறுகலமாய் நின்று ஆன்மாக்களை நடத்திவருவது சிவபிரானது திரோதான சத்தி யென்னும் மறக்கருணையேயாம் மலம் பக்குவ மடைந்ததும் இத்திரோதான சத்தி பராசத்தியாக மாறி அறக்கருணையாக விளங்கி மலம் பக்குவப்பட்ட ஆன்மாவின் மாட்டுப்பதியும், அங்ஙனம் பதிதலே சத்திரிபாதம் ஆகும்.

சத்தி — சத்தியினது, நி — ஏற்றமான, பாதம் — வீழ்ச்சி.

சிவபிரான் மூவகை ஆன்மாக்களுக்கும்
அநுகந்திரகிக்கும் முறைமை.

— முத்திதரு

நன்னெறினிஞ் ஞானகலர் நாடுமல மொன்றனையு
மங்கிலேபே யுண்ணின் றறுத்தருளிப் — பின்னன்பு
மேவா விளங்கும் ப்ரளயா கலருக்குத்
தேவாய் மலகன்மந் தீர்த்தருளிப் — பூவலயந்
தன்னின்று நீங்காச் சகலர்க் கவர்போல
முன்னின்று முஃமலந்தீர்த் தாட்கொள்கை — யன்னவனுக்
கா திருண மாதவினா லாடுந் திருத்தொழிலுஞ்
சோதி மணிமிடற் றுச் சந்தரமும் — பாகியாம்
பச்சை யீடமும் பவளத் திருச்சடைமேல்
வைச்ச நதியு மதிக்கொழுந்து — மச்சமுற
வாடு மரவு மழகார் திருநாதன்மே
னீடுருவ வன்னி நெடுங்கண்ணுங் — கேடிலயங்
கூட்டுந் தமருகமுங் கோல வெரியகலும்
பூட்டரவக் கச்சும் புலியதளும் — வீட்டின்ப
வெள்ளத் தழுத்தி விடுந்தா ளினுமடியா
ருள்ளத்தி லுயிரியா வொண்சிலம்புங் — கள்ளவினை
வென்ற பிறப்பறுக்கச் சாத்தியவி ரக்கழலு
மொன்றமுருத் தோன்றாம லுள்ளடக்கி — பென்று
மிறவாத விற்பத் தெமைபிருத்த வேண்டிப்
பிறவா முதல்வன் பிறந்த — நறவாருந்
தாருலா வும்புயத்துச் சம்பந்த நாதனென்ற
பேரிலா நாதனொரு பேர்புனைந்து — பாரோர்த
முண்டி யுறக்கம் பயமின்ப மொத்தொழுகிக்
கொண்டு மகிழ்ந்த குணம்போற்றி.

முத்தி தரும் நல் லெறி — (சிவபிரான் இங்ஙனம் பக்குவப்பட்ட ஆன்மா
க்களுக்கு)முத்தியைக் கொடுக்கின்ற அழகிய

முறையாவது

விஞ்ஞான கலர் — விஞ்ஞானகலருக்கு

நாமும் மலம் ஒன்றினையும் — (அவர்களைப்) பொருந்தியுள்ள ஆணவம்
என்னும் ஒரே மலத்தினையும்

அநநிலையே — (தனது) இயல்பான ஞானசொருபத்தோடு

உள் நின்று — அவர்களது அறிவுக்குள் நின்றபடியே நின்று

அறுத்த — போக்கி

அருளி — அறுக்கிரகித்தும்

பின் — பிறகு

அன்பு மேவா விளங்கும் — அன்பு பொருந்தி விளங்குகின்ற

ப்ரளயாகலருக்கு — பிரளயாகலருக்கு

தேவாய் — (நாற்றோளும் முக்கண்ணும் கதையிடறும் முதலிய உறுப்பு
க்களோடு முத்தொழில் நடாத்தி நின்று) தனது இயற்கை
வடிவையே குருவடிவாகக் காட்டி (அவர்களுக்கு முன்னால்
நின்று உபதேசத்தால்)

மலம் கன்மம் தீர்த்து — (அவர்களைப் பற்றியிருக்கும்) ஆணவம் கன்மம்
என்னும் இரண்டு மலங்களையும் போக்கி

அருளி — அறுக்கிரகித்தும்

பூவலயத் தன்னின்று நீங்கா — அசுத்த மாயாகாரியமான இவ்வுலகை
விட்டு நீங்காத

சகலர்க்கு — சகலருக்கு

அவர்போல் — அவர்களுடைய வடிவுபோலும் குருவடிவாகிய மாதுடப்
போர்வையில் மறைந்து

முன் நின்று — முன்னிலையில் வந்து நின்று உபதேசித்து

மும் மலம் தீர்த்து — (அவர்களைப்பற்றியிருக்கும்) ஆணவம் கன்மம் மாயை
என்னும் மூன்று மலத்தினையும் போக்கி

ஆட்கொள்கை — அறுக்கிரகித்தும் (வருதல்)

அன்னவனுக்கு — அச்சிவபிரானுக்கு

ஆதி குணம் — ஆதிதொட்டே பெருங்குணமாக உள்ளது.

ஆதலினால் — ஆகையால்

ஆகும் திருத்தொழிலும் — (தனது) திருநடனத் தொழிலையும்

சோதி மணி மிடற்றுச் சுந்தரமும் — ஒளிமிக்க நீல மணிபோன்ற கரிய
கண்டத்தின் அழகையும்

(‘பாதியாம் பச்சை யிடமும்’ என்பதை பச்சையாம் புாதி யிடமும் என
மாறுக.)

பச்சை ஆம் பாதி இடமும் — பசிய உமாதேவியார் வீற்றிருக்கின்ற பாதி
ப்பாகமாகிய இடப்பாகத்தையும்

பவளத்திருச்சடை — பவளம்போற் சிவந்த அழகிய சடாமுடியோடு

மேல் வைச்ச — அதன்மேல் தரித்தருளிய

நதியும் மதிக்கொழுந்தும் — கங்கையையும் மூன்றும் பிறைச்சந்திரனையும்

அச்சம் உற ஆகும் அரவும் — கண்டோர் பயங்கொள்ளும்படி ஆடுகின்ற

பாம்பையும்

அழகு ஆர் திருநாதன்மேல் — அழகு பொருந்திய திருநெற்றியின் மேலு

ள்ள

நீடு உருவ வன்னி — மேல் நோக்கி யெரியும் இயல்புடைய அக்கினி மய

மான

நெடும் கண்ணும் — மேல் நோக்கி நீண்ட கண்ணையும்

கேடு இல் லயம் கூட்டும் — குற்றமில்லாத கூத்தை நடத்துகின்ற

தமருகமும் — துடியையும்

கோல எரி அகலும் — அழகிய அக்கினித் தகழியையும்

பூட்டு அரவக் கச்சம் — அரையிலே கச்சாகப் பூட்டியிருக்கின்ற ஐந்தலைப்

பாம்பையும்

புலி அதளும் — புலித்தோலையும்

வீட்டு இன்ப வெள்ளத்து — பேரின்பக் கடலில்

அழுத்திவிடும் தாளினும் — அடியார்களை ஆழ்த்திவிடுகிற திருவடியை

விட்டும்

அடியார் உள்ளத்தினும் — மெய்யடியார்களுது மனதைவிட்டும்

பிரியா — விலகாத

ஒன் சிலம்பும் — இன்ப ஒளி யிக்க சிலம்புகளையும்

கன்ன வினை வென்று — (உயிர்களை) வஞ்சந்தாம் பிணித்து நின்ற இர

ண்டு வினைகளையும் தொலைத்து

பிறப்பு அறுக்க — (அவைகளின்) சகல துக்கத்தை யொழித்துவிட

சாத்திய வீரக்கழலும் — (' நாமே வலிபுடையோம் ' என்று முழந்தாளில்)

அணிந்துள்ள வீரக்கழலையும்

ஒன்றும் உரு தோன்றாமல் — ஆகிய இத்தனையிலும் ஒன்றிலும் தன் உரு

வம் வெளிப்படாமல்

உள் அடக்கி — அவைகளைத்தனையையும் அம்மானுடப் போர்வையில்

மறைத்துக்கொண்டு

என்றும் இறவாத இன்பத்து—எக்காலத்திலும் அழியாத பேரின்பத்திலே
எமை இருத்த வேண்டி — என்னைப்போலும் சகல வர்க்கத்தினரை வைப்
பதற்கு விருப்பி

(‘ பிறவா முதல்வன் பிறந்து, நறவாரும் தாருலாவும்புயத்துச் சம்பந்த
நாதனென்ற பேரிலா நாதனொருபேர் புனைந்து ’ என்பதை பிறவா
முதல்வன் பேரிலா நாதன் பிறந்து நறவாரும் தாருலாவும் புயத்
துச் சம்பந்த நாதனென்ற ஒருபேர் புனைந்து என மாறுக.)

பிறவா முதல்வன் — மாதா கருப்பத்துள் தங்குதல், யோனிவழியாகப்
பிறத்தல் என்னும் இவை சிறிதும் முடியாத தலைவனும்
பேர் இலா நாதன் — தன்னியல்பு முழுவதையும் விளக்கத்தக்க யாதொரு
பெயரையுந் தனக்கில்லாத ஞான சொரூபியும் (ஆடிய
சிவபிரான்)

பிறந்து — ஆசாரிய மூர்த்தியாக வெளிப்பட்டும்
நறவு ஆரும் — தேன் நிறைந்த
தார் உலாவும் புயத்து — பூமாலை கிடந்தசையுந் தோள்களையுடைய
சம்பந்த நாதன் என்ற — மறைஞான சம்பந்த சிவன் என்ற
ஒரு பேர் புனைந்து — ஒப்பற்ற திருநாமத்தைத் தாங்கியும்
பாரோர்தம் — உலகிலுள்ள ஆன்மாக்களது
உண்டி உறக்கம் பயம் இன்பம் — உண்ணுதல், உறங்குதல், அஞ்சுதல்,
சுகித்தல் முதலியவற்றை
ஒத்து ஒழுங்கிக்கொண்டு — தானும் அப்படியே செய்து அவர்களில் ஒருவ
னாக இருந்துகொண்டு

மகிழ்ந்த — ஆநந்திக்கிற
குணம் — (அவனது) அநிசயமான குணமானது
போற்றி — அடியேனைக் காத்தருள்க.

சிவபிரான் ஆணவமலம் ஒன்றேயுடைய விஞ்ஞானகலருக்கு அவரறி
வுக்குள் அறிவாகாரமாய் நின்றே அம்மலத்தைப்போக்கி அதுக்கிரகித்த
தும், ஆணவம், கர்மம் என்னும் இரண்டு மலங்களைமட்டு முடைய பிரள
யாகலருக்கு நான்கு தோளும், மூன்று கண்ணும், காள கண்டமும் முத
லிய உறுப்புக்களைத் தாங்கித் தமது இயற்கைவடிவோடு முன் வந்துநின்று
அம்மலங்களைப்போக்கி அதுக்கிரகித்ததும், ஆணவம், கர்மம், மாயை என்
னும் மூன்று மலங்களைபுமுடைய சகலருக்கு அவரைப்போல் மாணிடச்
சட்டை சாத்தித் தமது இயற்கை வடிவை அதற்குள் மறைத்துக்கொண்டு

தேசிக மூர்த்தியாக அவர்முன் தோன்றி அம்மலங்களைப்போக்கி அறுக்கிர கித்தலுஞ் செய்வார் இங்கு அறுக்கிரகித்தல் என்பது ஞானத்தைக்கொ டுத்தல். இவ்வறுக்கிரகமும் அம்மூலகை ஆன்மாக்களுள் முன் கூறப்பட்ட படி இருவினையொப்பு மலபரிபாக மெய்திச் சத்திரிபாதங் கைவந்த பக்கு வான்மாக்களுக்கே செய்யப்படும். மேல்வரும் பகுதிகளிற் காணப்படும் அறுக்கிரகங்களும் அந்தப் பக்குவான்மாக்களுக்கேயாதல் கண்டுகொள்க.

— :o: —

சிவபிரான் திருக்கையால் ஆணவமலத்தை

நீ க் கு த ல்.

— மிண்டாய

வாறு சமயப் பொருளும் வித்தவற்றிற்
பேறிந்மை யெங்களுக்கே பேறுக்கித் — தேறாத
சித்தந் தெளியத் திருமேனி^{யு}கொண்டுவரு
மத்தகைமை தானே யமையாமல் — வித்தகமாஞ்
சைவ நெறியிற் சமய முதலாக
வெய்த மபிடேக மெய்துகித்துச் — செய்யதிருக்
கண்ணருளா னோக்கிக் கடியபிறப் பாற்பட்ட
புண்ணு மிருவியையும் போயகல — வண்ணமலர்க்
கைத்தலத்தை வைத்தருளிக் கல்லாய நெஞ்சருக்கி
மெய்த்தகைமை யெல்லாம் விரித்தோதி — பொத்தொழுகுஞ்
சேணா ரிருள்வடிவஞ் செங்கதிரோன் பானிற்பக்
காணா தொழியுங் கணக்கேபோ — லாணவத்தி
னாதி குறையாம லெம்பா லனுகாம
னீதி நிறத்து நிலைபோற்றி.

மிண்டு ஆய — பிழை பட்ட

ஆறு சமயப் பொருளும் — ஆறு புறச்சமயங்களின் கோட்பாடுகளை யெல்

லாம்

அறிவித்த — (ஆசாரிய மூர்த்தியாய் வந்த சிவம்) உபதேசித்த

அவற்றில் பேறு இன்மை — அச்சமயங்களில் யாதொரு மெய்ப்பயனுமி

ல்லை என்பதை

எங்களுக்கே பேறு ஆக்கி — எம்போன்ற அடியார்களுக்கு மட்டுமே உள்
ளத்தில் நன்றாகப் பதியும்படி எடுத்துக்காட்டி
தேறாத சித்தம் — (உண்மையை) யுணர மாட்டாத (எங்களது) மன
மானது

தெனிய — தெனியடையும்படி
திருமேனி கொண்டுவரும் — (தான்) ஆசாரியனாய் வெளிப்படுத்தலாகிய
அத்தகைமைதானே — அவ்வொரு காரியம் மட்டும்
அமையாமல் — போதாதென்று
வித்தகம் ஆம் — ஞானமயமான
சைவ நெறியில் — வைதிக சைவ சன்மார்க்கத்தில்
(' சமய முதலாக வெய்து மயிடேக மெய்து வித்து ' என்பதை எய்தும்
சமய முதலாக அபிடேக மெய்துவித்து என மாறுக.)

எய்தும் — சொல்லப்பட்ட
சமயம் முதல் ஆக — சமயதீக்ஷை முதல்
அபிடேகம் — ஆசாரியாபிஷேகம் வரை
எய்துவித்து — எங்களுக்குச் செய்து வைத்து
(' செய்ய திருக்கண்ணருளானோடுக்கி கடிய பிறப்பாற்பட்ட புண்ணுமிரு
வினையும் போயகல ' என்பதை கடிய பிறப்பாற்பட்ட புண்ணு மிரு
வினையும் போயகலச் செய்ய திருக்கண்ணருளானோடுக்கி எனமாறுக)

கடிய பிறப்பால் பட்ட — கொடிய பிறவிகளால் உண்டாய
புண்ணும் — துன்பங்களும்
திருவினையும் — புண்ணிய பாவங்களும்
போய் அகல — விட்டு நீங்கும்படி
செய்ய திருக்கண் அருளால் — (தனது) சிவந்த திருக்கண்களிலிருந்து
பொழிகின்ற கருணைகொண்டு

நோக்கி — நோக்குதலாகிய நயன தீக்ஷையுஞ் செய்து
வண்ணம் மலர் கைத்தலத்தை — அழகு பொருந்திய தாமரைப்பூப்போ
ன்ற திருக்கைகளை

வைத்து — (எங்கள் தலைமேல்) வைத்து
அருளி — ஸ்பரிசு தீக்ஷையுஞ் செய்து
கல் ஆய நெஞ்சு உருக்கி — கல்லுப்போன்ற (எங்களது) உள்ளத்தையெ
ல்லாம் இளக்கி

மெய் தகைமை எல்லாம் — அழியாப் பொருள்களாகிய பதி பசு பாசம்
என்னும் மூன்றினது உண்மைகளை வெல்லாம்

விரித்து ஒதி — எங்களுக்குத் தெளிவாக உபதேசித்து

(‘ ஒத்தொழுஞ் சேணரிஞ் வடிவம் ’ என்பதை சேண் ஒத்தொழுஞ்
மாரிருள் வடிவம் என மாறுக.)

சேண் — ஆகாயத்தை

ஒத்து ஒழுகும் — (சூரியன் உதியாக்காலத்தில் தன் மயமாக்கி) அதனோடு
விரவியிருக்கின்ற

ஆர் இருள் வடிவம் — நிறைந்த இருளின் சொருபம்

செம் கதிரோன் — சிவந்த இளஞ்சூரியன்

பால் நிற்ப — (கிழக்குப்) பக்கத்தில் உதித்தவுடன்

காணாது ஒழியும் — (அவ்வாகாயம் ஒளிமயமாகும்படி விடுத்தது) தன்
சத்தி மடங்கித் தொலைக்கின்ற

கணக்கே போல் — முறைமை போல

ஆணவத்தின் — ஆணவமலத்தினது

ஆதி குறையாமல் — (அநாதி நித்தியம் என்னும்) பொருட்டன்மை
கெடாமலும்

எம் பால் அணுகாமல் — (அது) எங்களை முன்போற் பிணித்துத் தன்
மயமாக்காமலும்

நீதி நிறுத்தும் — சத்தியத்தையே நிலையிடுகின்ற

நிலை — அவ்வாசாரிய மூர்க்கதம்

போற்றி — அடியேனைக் காத்தருள்க,

சைவசமயத்தைத் தவிர மற்றச் சமயங்களில் முத்திப்பேறில்லை
யென்பதை ஆசாரிய மூர்த்தியாக வந்தவர் பக்குவான்மாவுக்கு விளக்கித்
தமது திருமேனித் தரிசனம் மட்டும் போதாதென்று சமயம் விசேஷம்
நிருவாணம் ஆசாரியாபிஷேகம் என்னுந் தீக்ஷைகளையும் நயன தீக்ஷைய
யுஞ் செய்தவைப்பார். இத்தீக்ஷையின் பயன் ஆன்மாவின் பிறப்பிறப்புத்
துன்பம் நீங்குதலாம். பின்னர் அத்தேசிக மூர்த்தி ஸ்பரிச தீக்ஷையுஞ்
செய்து பதி பசு பாச வுண்மைகளை யுபதேசித்து ஆணவமாகிய அநாதி
பந்தம் இனி அவ்வான்மாவுக்கு இல்லையாமாறு செய்வார். ஆணவபந்தம்
இல்லையாவது கொண்டு ஆணவமே இல்பொருளாய் விடுமென்று எண்ணு
வது தவறு. ஆன்மாவைப் பந்தித்து அதற்கு அஞ்ஞானத்தைக் கொடுத்
தல் என்னும் அம்மலத்தின் செயல் மட்டும் நிகழாது என்பதே கருத்து.
அதாவது ஆணவத்தின் சத்தி மடங்குதலாம்.

இவ்வுண்மையை விளக்கும் உவமானம்:— இராக்நாஸத்தில் இருள் ஆகாயத்தோடு கலந்து அதனை இருள் மயமாக்குகின்றது. ஆனால் பகலில் அந்த இருளுக்கு அச்செயல் இல்லாமற் போகின்றது. அங்ஙனம் கெடுப் பது சூரியனுடைய ஒளியேயாகும் ஆனால் இருள் என்னும் பொருள் மட்டுமே பகற்காலத்திலும் இல்பொருளாகாமல் உள்பொருளாகவே யிருப்பதாகும். அதாவது பகலில் இருளானது கெடாமல் அதன் சத்திமட்டும் இல்லாமற் போகுமென்பதாம்.

ஆகாயம்போல் ஆன்மாவும், இருள்போல் ஆணவமும், சூரியவொளி போல் சிவஞானப் பிரகாசமும் என வறிக.

—:0:—

சிவபிரான் தனது உண்மைநிலையை

ஆன்மாக்களுக்குத் தரிசிப்பித்தல்.

—

— மேதக்கோர்

செய்யுஞ் சரியை திகழ்கிரியா யோகத்தா
லெய்துஞ்சீர் முத்திபத மெய்துவித்த — மெய்யன்பாற்
காணத் தகுவார்கள் கண்டாற் றமைப்பின்பு
நாணத் தகுஞான நன்னெறியை — வீணே
பெனக்குத் தாவேண்டி யெல்லாப் பொருட்டு
மனக்கு மலரயன்மால் வாணோர் — நினைப்பினுக்குந்
தூரம்போ லேயணிய சுந்தரத்தா ளென்றலைமே
லாரும் படிதந் தருள்செய்த — பேரா ளன்
தந்தபொரு ளேதென்னிற் றுன்வேறு நான்வேறாய்
வந்து புணரா வழக்காக்கி — முந்தியென்ற
னுள்ளமென்று நீங்கா தொளித்திருந்து தோன்றிநிற்குங்
களளமின்று காட்டுங் கழல்போற்றி.

மேதக்கோர் — (அகப்பற்று புறப்பற்றுக்களை நீக்கிய) பெரியோர்களை
செய்யும் — (அவர்கள்) அதுசரித்து வருகின்ற

(‘சரியை திகழ்கிரியா யோகத்தால்’ என்பதை திகழ்சரியை கிரியா யோ
கத்தால் என மாறுக.)

திகழ் சரியை கிரியா யோகத்தால் — சிறந்த சரியை கிரியை யோகம்
என்னும் மூன்று மார்க்கங்களால்

எய்தும் — (அவற்றின் பயனாக) வருகின்ற

சேர் முத்தி பதம் — சிறந்த பதமுத்திகளில்

எய்துவித்தும் — சேர்த்தும்

மெய் அன்பால் — உண்மையான அன்பின் வழியாக

காணத்தருவார்கள் — (சிவத்தைத்) தரிசிக்கும்படியான தகுதியையுடைய
வர்களாகி

(' கண்டாற்றமை ' என்பதை தமைக்கண்டால் என மாறுக)

தமைக்கண்டால் — தமது ஆன்மசொருபத்தைச் (சிவ சொருபத்தின்மூன்)

பார்த்தால்

பின்பு — அப்பொழுது

நாணத்தகும் — (அது சூரியன்மூன் மின்மினிபோல் சிறுமையடைதலை
க்கண்டு) வெட்கப்படுவதற்கேற்ற

ஞான நல் நெறியை — (நாலாவது மார்க்கமாகிய) ஞானமென்னும் சன்
மார்க்கத்தை

(' வீணை யெனக்குத் தரவேண்டி ' என்பதை எனக்கு வீணை தரவேண்டி
என மாறுக)

எனக்கு — (யாதொரு பிரதியுபகாரத்துக்கும் யோக்கியதை வில்லாத)

எனக்கு

வீணை தரவேண்டி — வகம்மாறு கருதல் முதலிய ஒன்றுங் கலத்தலில்
லாத தனித்த கிருபை மேலீட்டால் கொடுக்க விரும்பி

எல்லாப் பொருட்கும் — உலகப் பொருட்கள் அனைத்தினுக்கும்

மனக்கும் — (மக்களது) மனசுக்கும்

மலர் அயன் — தாமரைப் பூவினிருக்கின்ற பிரமன்

மால் — விஷ்ணு

வானோர் — தேவலோகவாசிகள்

நினைப்பினுக்கும் — (என்னும் இவர்களது) மனசுக்கும்

தூரம் போலே — எட்டாததாயிருந்தும்

அணிய — (அவ்விடங்களிலெல்லாம்) கலந்திருக்கிற

சுந்தரத்தாள் — அழகிய திருவடிகளை

என் தலைமேல் — அடியேனது சிரசின்மேல்

ஆரும்படி — பொருந்தும்படி

தந்து — வைத்து

அருள் செய்த — திருவடி தீக்கை செய்தருளிய

பேர் ஆளன் — பெரியோனாகிய அவ்வாசாரிய மூர்த்தி

தந்த பொருள் — எனக்கு உபதேசித்த விஷயம்

ஏது என்னில் — என்னவென்றால்

தான் வேறு நான் வேறு ஆய் — அவன் வேறு பொருள் நான் வேறு

பொருள் என்னும்படி ஒரு காலத்தில் ஒரு

வரை பொருவர் பிரிந்திருந்து

வந்து புணரா வழக்கு — இடைக்காலத்தில் இருவரும் கூடிக்கலவாத

உன்மைபை

ஆக்கி — விளக்கி

முந்தி — அநாதியே தொட்டி

என்றன் உள்ளம் — எனது அறிவை (விட்டு)

என்றும் — (கேவலம் சகலம் சுத்தம் என்னும்) மூன்று காலத்தினும்

நீங்காது ஒளித்திருந்து — விசகாமலும் எனக்குத் தெரியாமல் மறைவாக

வும் என்னோடு கலந்திருந்து

தோன்றி — (இப்போது கேசிக மூர்த்தியாய் என்முன்) வெளிப்பட்டி

நிற்கும் கள்ளம் — அப்படிக்கலந்து நிற்கும் இரகசியத்தை

இன்று — எனது இச்சுத்தநிலையில்

காட்டும் — தரிசனப்படுத்துகிற

கழல் — (சிவபிரானது) திருவடிஞானம்

போற்றி — அடியேனைக் காத்தருள்க.

சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கும் முறையே தராமார்க்கம், புத்திராமார்க்கம், சுகமார்க்கம், சன்மார்க்கம் எனப்படும். இவற்றிற்கு முறையே சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்சியம் என்னும் நான்கும் பயன்களாகும். சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம் என்னும் மூன்றும் பதமுத்திகளாம்.

ஞானம் என்னுஞ் சன்மார்க்கத்தில் நிற்கின்ற பெரியோர் சிவ சந்நிதானத்தில் ஆன்மப்பிரகாசம் ஒளிமழுங்கும் என்பதைத்தரிசித்து அறிவார்.

பெத்தகாலத்தில் சிவமும் ஆன்மாவும் ஒன்றைவிட்டொன்று பிரிந்து வெவ்வேறிடங்களிலிருந்து முத்திக்காலத்தில் கூடிக்கலந்தனவென்பது தவறு. பெத்தம் முத்தி யிரண்டிலுமே சிவம் ஆன்மாவோடு கலந்தே யிருக்கும். ஆனால் அக்கலப்பு பெத்தகாலத்தில் ஆன்மாவால் கேரிற்காண முடியாதபடி மறைந்தும், முத்திக்காலத்தில் நேரிற்காண முடியும்படி

வெளிப்பட்டும் இருக்கும். பெத்தகாலத்திலும் சிவம் ஆன்மாவோடு கலந்துள்ளது என்னும் உண்மை ஆன்மாவுக்கு முத்திக்காலத்திற்குள் தரிசனமாம்.

— :0: —

சிவபிரான் ஆன்மாக்களுக்கு ஆன்ம சொரூபத்தையும்
கேவல சகல சுத்தங்களையும் தரிசிப்பித்தல்.

— வள்ளன்மையாற்

தன்னைத் தெரிவித்தத் தன்னுளி னுட்கிடந்த
வென்னைத் தெரிவித்த வெல்லையின்கண் — மின்னாரும்
வண்ண வருவ மருவுங் குணமயக்க
மெண்ணுங் கலைகால மெப்பொருளு — முன்னமெனக்
கில்லாமை காட்டிப்பின் பெய்தியவா காட்டியினிச்
செல்லாமை காட்டுஞ் செயல்போற்றி.

வள்ளன்மையால் — (தனது) உதாரத்தன்மையினால்
தன்னைத் தெரிவித்தது — தனது சொரூபத்தையும் எனக்குத் தரிசனப்படுத்தி
தன் தாளின் உள் கிடந்த — தனது அருளமுதக்கடலினுள் (அவ்வமுதத்தை
அறிவால் நுகராமல் வறிதே) கிடந்த

என்னைத் தெரிவித்த — எனது ஆன்மசொரூபத்தையும் காட்டிய
எல்லையின் கண் — சமயத்தில்

மின் ஆரும் — மின்னலோடு பொருந்திய

வண்ண உருவம் — (அழியும்) இயல்பையுடைய உடம்பும்

மருவும் — (ஆன்மாவைப்) பொருந்திய

குணமயக்கம் — முக்குணங்களின் கூட்டமும்

என்னும் — (ஆன்மா) அறிதற்குக் கருவிகளா புதவுகின்ற

கலை காலம் — கலா தத்துவம் கால தத்துவம் முதலிய

எப்பொருளும் — எல்லா மாயாகாரியப் பொருள்களும்

(‘ முன்னம் எனக்கு ’ என்பதை எனக்கு முன்னம் என மாறுக,)

எனக்கு — அடியேனுக்கு

முன்னம் — முதலாவதாகிய கேவல நிலையில்

இல்லாமை காட்டி — இல்லாமலிருந்ததைத் தரிசனப்படுத்தி

பின்பு — (இரண்டாவதாகிய) சகல நிலையில்

எய்திய வா (து) காட்டி — அவைகள் கிடைத்த விதத்தைத் தரிசனப்ப
குத்தியும்

இனி — (மூன்றாவதாகிய) இச்சுத்த நிலையில்

செல்லாமை காட்டும் — இல்லாமல் தொலைந்த போவதைத் தரிசனப்
படுத்தினர்

செயல் — (சிவபிரானது) அருள் விளையாட்டு

போற்றி — அடியேனைக்காத்தருள்க.

கேவலம்:— ஆன்மா ஆணவத்தோடுமட்டும் சம்பந்தப்பட்டு மாயா
கர்மங்களோடு சம்பந்தப்படாத நிலை.

சகலம் — ஆன்மா மூன்றுமலங்களோடும் சம்பந்தப்பட்ட நிலை.

சுத்தம் — ஆன்மா மும்மலமும் நீங்கிச் சிவமயமாயிருக்கும் நிலை.

—:o:—

சிவபிரான் ஆன்மாக்களைத் தானாக்கி

அடிமைகொண்டருளுதல்.

— எல்லாப்போலும்

தம்மைத் தெளிந்தாராய்த் தாமே பொருளாகி
யெம்மைப் புறங்கூறி யின்புற்றற் — செய்மை
யனிகாரம் பேசு மகம்பிரமக் காரர்
ன்னையா மிருளில் விடாதே — யொளியாய்நீ
நின்ற நிலையே நிகழ்த்தி யொருபொருள்வே
நின்றியமை யாமை யெடுத்தோதி — யொன்றாகச்
சாதித்துத் தம்மைச் சிவமாக்கி யிப்பிறனிப்
பேதந் தனிவினப் பேதமுறாப் — பாதகரோ
டேகமாய்ப் போகாம லெவ்விடத்துங் காட்சிதந்து
போகமாம் பொற்றாளி னுட்புணர்த்தி — யாதிபுட
னிற்க வழியா நிலையிதுவே யென்றருளி
பொக்க வியாபகந்தன் னுட்காட்டி — மிக்கோங்கு
மாந்த மாக்கடலி லாரா வழுதளித்துத்
தான்வந்து செய்யுந் தகுதிபிண — லுன்னுபிர்தான்
முன்கண்ட காலத்து நீங்காத முன்னோனை
யென்கொண்டு போற்றிசைப்பே னியான்.

எல்லாம் போய் — எல்லாத்தத்துவங்களும் நீங்கி
தம்மை தெளிந்தார் ஆய்—தமது (ஆன்மாவின்து) சோருபத்தைத் தெளி
வாகக் கண்டவர் போல

தாமே பொருள் ஆகி — தாமே பிரமம் என்று கொண்டு
எம்மை — (சிவத்துக்கும் ஆன்மாவுக்கும் முத்தியிலும் ஆண்டான் அடி
மைச் சம்பந்தம் கூறுகின்ற) எப்போன்ற சைவசித்தாந்திகளை
புறம் கூறி — (எங்கள் கொள்கை தவறென்று) காணாத விடங்களிற் பழித்து
இன்பு உற்று — தமது இன்பத்தைத் தாமே யனுபவித்து
செம்மை — பிரமத்தை

அவிகாரம் பேசும் — நிர்விகாரி யென்றும் பேசித்திரிகின்ற
அகம் பிரமக்காரர் — ‘நான் பிரமம்’ என்னும் ஏகானமவாதிகளுடைய
வெளி ஆம் இருளில் — வெட்டவெளியான அந்தகாரத்தில்
விடாதே — (என்னை) மயங்கவிடாமலும்
ஜுளியாய் — சுயம்பிரகாசமாய்
நீ நின்ற நிலை (ஏ) — நீ (பதி) நிற்கின்ற உண்மையை
நிகழ்த்தி — பேசி

(‘ஒரு பொருள் வேறு’ என்பதை வேறு ஒரு பொருள் என மாறுக.)
வேறு ஒரு பொருள் — உனக்கு வேறான மற்றொரு பொருளாகிய ஆன்மா
இன்றியமையாமை — நிச்சயமாக வுண்டு என்பதை
எடுத்து ஒதி — எடுத்துப்பேசி
ஒன்று ஆக — அப்படிப் பொருளால் வேறாயினும் கலப்பால் நீயும் அது
வும் ஒன்றாகவே யிருப்பன வென்று

சாதித்து — பேசி (விட்டு)
தம்மை — (முத்தியில் மட்டும்) ஆன்மாக்களை
சிவம் ஆக்கி — சிவன்களாக ஆக்கிவிடுவதால்
இப்பிறவிப் பேதந்தனில் — பிறவி பேதங்களில் ஒன்றாகிய இம்மனிதப்
பிறவியில்
இன்ப பேதம் — சீவன் முத்தியின்பத்தையும் பரமுத்தியின்பத்தையும்
உற — அனுபவிக்கக் கொடுத்துவையாத
பாதகரோடு — (சிவசமவாதிகளாகிய) மாபாவிகளோடு
ஏகம் ஆய் போகாமல் — நான் நேசம் பண்ணி நாசமாய்ப்போக விடா
மலும்
எவ்விடத்தும் — எல்லாவிடங்களிலும்
காட்சி தந்து — குரு விற்க சங்கமங்களாய் வெளிப்பட்டு எனக்குத் தரிசு
னங்கொடுத்து

போகம் ஆம் — பேரின்பமயமாகிய

பொன் தானின் உள் — அழகிய திருவடிஞானத்தினுள்

புணர்த்தி — என்னைப்பொருத்தியதால்

ஆதியுடன் நிற்க — முதல்வனோடு (நான்) அமுந்தி நிற்பதாகிய

('அழியா நிலையினவே' என்பதை இதலே அழியாநிலை என மாறுக.)

இதலே — இந்த நிலை தானே

அழியா நிலை என்று — தொடர்த சாய்ச்சிய முத்தியாகுமென்று

அருளி — (எனக்குக்) கொடுத்த

('ஒக்க வியாபகம் தன்னுட் காட்டி' என்பதை ஒக்க தன்னுள் வியாபகம் காட்டி என மாறுக.)

ஒக்க — தன்னுடையது போன்றதாய்

தன் உள் — (ஆனால்) தனக்குள் அடங்கியதாய்

வியாபகம் — (நான்) வியாபகமாதலை

காட்டி — உண்டெனக்காட்டி

மிக்கு ஒங்கும் — மிகுந்து விளங்குகின்ற

ஆரந்த மாகடலில் — பேரின்ப மயமான பெரிய கடலில்

ஆரா அமுது — தெவிட்டாத (தான் ஆகிய) அமிர்தத்தை

அளித்து — துகரக்கொடுத்ததோடமையாமல்

தான் வந்து செய்யும் — (இத்தனையும்) தானே (வலிய) வந்து செய்கின்ற

தருதியினால் — (பேரருளுடைமை என்னுள்) தருதியினால்

ஊன் உயிர் தான் — உடம்போடு கூடி உயிர் இருத்தலாகிய

முன் கண்ட காலத்தும் — முதலாவது கிடைத்த பெத்தகாலத்திலும்

நீங்காத முன்னோனை — என்னை விட்டு விலகாத (சொற்பதங்கடந்த)

தொல்லோனாகிய சிவபிரானே

('என்கொண்டு போற்றிசைப்பே னியான்' என்பதை யான் என் கொ

ண்டு போற்றிசைப்பேன் என மாறுக.)

யான் — அடியேன்

என்கொண்டு — எந்தவிதமாக

போற்றி இசைப்பேன் — துதித்துப் புகழுவேன்? (ஒரு விதத்தாலும்

முடியாது).

ஏகான்மவாதி 'நானே பிரமம்' என்று சொல்லிப் பிரமத்தைத் தவிர வேறு பொருள் முக்காலத்து மில்லை யென்பான். இப்படி ஆன்மாவே பிரமம் என்னும் இவனுக்கு முத்தியின்பமாவது தன்னைத்தானே யனுபவி

த்தல், பிரமமே ஆன்மாவாக விகாரமெய்திற்று என்று சொல்லிப் பிள் அப் பிரக்ஞை யற்று 'பிரமம் நிர்விகாரி' என்று பிரமத்துக்கு இலக்கணஞ் சொல்லுதலும் இவனுக்கோ ரதிசய வியல்பு.

சிவசமவாதி பெத்தத்தில் பதிபசுபாசங்களை யொப்புக்கொண்டு முத்தியில் மட்டும் ஆன்மாக்களெல்லாம் சிவன்களாய்விடும் என்பான். ஒவ்வொருமுத்தரும் ஒவ்வொரு சிவனாகலின் அவர் தம்முடையசாகிய சிவத்துவத்தை அதுபவித்தலே சிவாதுபவம் என்பது இவனது முததியாம்.

ஆகவே இவ்விருவகையினரும் பதியைப் பசுவென்றும், பசுவைப் பதியென்றுங் கூறுகிற பாலிகளாலார். ஆசாரியராத கிடைத்த பேறு அழிந்துபடாமலிருக்கவேண்டுமாயின் அப்பேறுபெற்ற தூயோர் மறந்தாயினும் அப்பாதகர்களோடு இணங்குதல் கூடாது. ஏனெனில் அவர்கள் தமது அஞ்ஞானோபதேசத்தால் அப்பேற்றையிழப்பிப்பார்கள் என்க. அவ்வஞ்ஞானிகள் எல்லாப் பெருநகேட்டுக்கும் மூலகாரணமாகிய ஆணவமலத்தைக் காட்டிலும் மிகக்கொடியர் என்பதைச் சிவஞான மாபாடியததுட்காண்க.

சைவசித்தாந்த முத்தி :— பேறுபெற்ற ஆன்மாக்கள் அப்பேறு அழிந்துபடாமல் நிலையுசற்பொருட்டுக் குரு லிங்க சங்கம சேவை செய்து பின்னர் சிவபிரானது பேரின்பமயமாகிய திருவடிஞானத்தைப் பெற்று அதில் அமுந்திக்கிடக்கும் இதுவே சாயுச்சிய நிலையாகும். இது விதேக கைவல்லியமென்றும் பாமுத்தி யென்றும் சொல்லப்படும். இம்முத்தியில் ஆன்மா சிவவியாபகத்துள் அடங்கிய வியாபகமாய் நின்று சிவத்தையனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும். இம்முத்தியிலும் ஆன்மா அடிமையே ; சிவனே ஆண்டவன், ஆன்மா சிவமாகி யொழிதலும், சிவத்தைப்போன்ற சிவமாகிச் சமமா யொழிதலும் இல்லவே இல்லை. இத்தகைய சுத்தாத்வைத சைவசித்தாந்த முத்தியின்பத்தை ஒன்றுக்கும் பற்றாத அடியேங்களுக்கு வலிய வந்து உபகரிக்கின்றார் எங்கள் கருணாகரரான சிவபிரானார்.

போற்றிப் பஃறொடைப் பதவுரை

முற்றிற்று.

—:0:—

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேசுக்கள் திருவடி வாழ்க.

ஸ்ரீ உபாபதிசிவந் திருவடி வாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்டதேசிகன் திருவடி வாழ்க.

—:0:—

வினா வெண்பா.

(பதவுரை)

1. நீடு மொளியு நிகழ்பிருளு மோரிடத்துக்
கூட லரிது கொடுவீனயேன் — பாடிதன்மு
நென்றவார் சோலை யுயர்மருதச் சம்பந்தா
நின்றவா நெவ்வாறு நீ.

வார்சோலை உயர் — (தேன்) ஒழுக்குின்ற சோலைகளால் மேன்மை
யடைந்த
மருதச் சம்பந்தா — மருதநகரைப் படைவீடாகக் கொண்டருளிய மறை
ஞான சம்பந்த மகா மூனிவரே!

நீடும் ஒளியும் — விரிந்த பிரகாசமும்
நிகழ இருளும் — நெருங்கிய இருளும்
ஒர் இடத்து — ஒரே விடத்தில்
கூடல் அரிது — சேர்ந்திருத்தல் முடியாது.

(அங்கனமாக)

இதன் முன் — ஆணவமலத்தோடு
நீ — தேவரீரும்
கொடுவீனயேன் பாடி — பாவியேனிடத்தில்
ஒன்ற — அத்துவிதமாக
நின்றவாறு — இயைந்திருக்கும் விதம்
எவ்வாறு — எப்படி?

இதன் என்னும் அண்மைச்சுட்டி ஆணவத்தைச்சுட்டி நின்றது, பெத்
தத்தில் அதுவே ஆன்மாவுக்கு அறுபவமாதலின்.

தேவரீர் என்பது சிவத்தின் மேலது.

ஆணவம் இருள் மயம். சிவம் ஒளிமயம். இப்படி வேறப்பட்ட தன்மைகளைபுடைய ஆணவமும் சிவமும் ஒரே யிடமாகிய ஆன்மாவின்மாட்டிப் பொருந்தியிருப்பது எப்படி?

————:0:————

2. இருளி லொளிபுரையுமெய்தங் கலாதி
மருளி நிலையருளு மாணங் — கருவியிலை
நீங்கி னிருளா நிறைமருதச் சம்பந்தா
வின்குணகு ளாலென் பெற.

இருளில் — (ஆன்மாவுக்கு) ஆணவம் மட்டும் சம்பந்தித்திருக்கும் போது
ஒளி -- சிவம்

புரையும் — மறைந்து கிற்கும்.

எய்தம் — (மாயையினின்றும்) காரியப்பட்ட

கலாதி — கலை முதலிய தத்துவங்களும்

மருளின் நிலை — அஞ்ஞான நிலையை

அருளும் — கொடுக்கும்.

மாணங் கருவியிலை — மயக்கத்தைச் செய்கின்ற இத்தத்துவங்கள்

நீங்கின் — விலகி விட்டாலும்

இருள் ஆம் — அஞ்ஞானமே உண்டாகும்.

(ஆகையால்)

நிறை மருதச் சம்பந்தா — (வளங்கள்) மலிந்த மருதநகரைப் படைவீ
டாகக் கொண்டருளிய மறைஞான சம்பந்த
மகாமூலியரே!

நங்கு — இந்த நிலைகளில்

உன் அருளால் — சிவ கிருபையால்

என் பெற — ஆன்மாவுக்குக் கிடைப்பது என்ன?

ஆன்மாவுக்குத் தத்துவங்கள் கடனாக காலத்திலும், கடாத காலத்திலும்
சித்திப்பது அஞ்ஞானமேயாயின், சிவம் அவைகளைக் கடப்பதும்
பிரிப்பதுமாகிய அருட்செயலால் ஆன்மாவுக்குக் கிடைப்பது என்ன?

————:0:————

3. புல்லறிவு நல்லுணர்வு தாகா பொதுஞான
மல்லதில் துள்ளதென லந்நியமாந் — தொல்லைநு
ஞானமலை யாவா றுயர்மருதச் சம்பந்தா
ஞானமலை யாவாய் நவில்.

ஞானம் பொது — ஞானம் என்ற பெயர் ஒத்துமையால் மட்டும்
புல் அறிவு — (ஆன்மாவின்து) சிற்றறிவு
நல் உணர்வுது — சிவஞானமாக

ஆகா — மாறுத

அல்லது — அன்றியும்

இதை — (மலபரிபாகத்தின் முன்) இல்லாத சிவஞானம்

உளது எனில் — (அப்பாகத்தின் பின்) உண்டாகும் என்றால்

அந்நியம் ஆம் — (' உள்ளதே தோன்றும் ' என்னும் சற்காரிய வாழ்த்தி
ற்கு) விரோதம் ஏற்படும்.

உயர் மருதச் சம்பந்தா — மேன்மை தங்கிய மருதநகரைப் பாடிவிடாகக்
கொண்டருளிய மறைஞானசம்பந்த மகா முனிவரே!

ஞான மலை ஆவாய் — ஞானத்தால் மலைபோல் உயர்ந்தவரே!

தொல்லை இருள் ஊனம் — அனாதியாகிய ஆணவமலத்தின் கொடுமை

அலையாவாறு — (என்னைத்) துன்புறுத்தாத மார்க்கத்தை

நவில் — சொல்லியருளுக.

ஆணவரீக்கத்திற்கு ஆன்மஞானம் சிவஞானமாக மாறுதல் வேண்
டும், மாறுவதெப்படி?

—————:0:—————

4. கனவு கனவென்று காண்பரிதாந் காணில்
நனவி லவைசிறிது நண்ணு — முனைவனரு
டானவற்றி லொன்று தடமருதச் சம்பந்தா
யானவத்தை காணுமா நென்.

கனவு — கரு நினைவிலிருக்கும்போது

கனவு என்று — (காணும் கனவைக்) கனவுதானென்று

காண்பரிதா ஆம் — தெரிந்துகொள்ளமுடியாது.

நனவில் — சாக்கிரத்தில்

காணில் — (அதனைக் கனவென்று) தெரிவினோமே யென்றால்

அவை — கருவிற்கண்ட நிழற்சிகள்

சிறிதும் — கொஞ்சமேனும்

நண்ணு — சாக்கிரத்தில் மயங்கி யறிதலின்றி உள்ளவாறு அறியப்படுக
தில்லை (ஆகையால் தெரியமுடியாது).

(இறைவருள் கொண்டு தெரிகிறோம் என்றால்)

முனைவன் அருள்தான் — சிவபிரானது திருவருளானது

அவற்றில் ஒன்று — அவத்தைகளிற் பொருந்தாது.

(ஆகையால்)

தட மருதச் சம்பந்தா — வயல்கள் சூழ்ந்த மருதநகரைப் படைவீடாகத்

கொண்டருளிய மறைஞான சம்பந்த மகாமுனிவரே!

யான் — நான்

அவத்தை — ஐந்து அவத்தைகளையும்

காணுமாறு — தரிசிக்கும் விதம்

என் — எப்படி?

ஆன்மா நனவில் தூலவுடம்புகொண்டு விளையாடும்: கனவில் அவ்வு
டம்பைவிட்டு வேறேருடம்பாகிய சூக்குமவுடம்பு கொண்டு விளையாடும்.

(இது சிற்றுரையிற் கண்டது.)

ஆன்மா அவத்தைகளைத் தரிசிப்பது எப்படி?

—:0:—

5. அறிவறிந்த தெல்லா மசத்தாரு மாயின்

குறியிறந்த நின்னுணர்விற கூடா — பொறிபுலன்க

டாமா வறியா தடமருதச் சம்பந்தா

யாமா ரறிலா மினி,

அறிவு — ஆன்மா அறிவால்

அறிந்தது — அறியப்பட்டனவாகிய

எல்லாம் — எல்லாப் பொருள்களும்

அசத்த ஆகும் — அழிவுடையனவாகும்.

ஆயின் — அங்ஙனமாயின் (அதனால்)

குறி இறந்த — சுட்டுக்கடங்காத

நின் உணர்வில் — (உள்பொருளாகிய) சிவஞானத்தை

கூடா — அறியமுடியாது.

பொறி புலன்கள் — ஐம்பொறிவாயிலாய் வரும் ஐம்புலன்களும் (சட
மாகலின்)

தாமா அறியா — தாமாகவே யறியமாட்டா.

(அப்படியானால்)

தடம் மருதச் சம்பந்தா — வயல்கள் சூழ்ந்த மருதநகரைப் படைவீடாகக்
கொண்டருளிய மறைஞான சம்பந்த மகாமுனிவரே !

யாம் — நாங்கள்

இனி — பின்னை

ஆர் — யாரை

அறிவாம் — அறியப்போகிறோம் ?

ஆன்ம அறிவுக்குச் சிவம் வசமாதலில்லை; வசமாகும் உலகமே அழி
வுடையதாதலான் பயன் தராது, பின்னை அவ்வறிவு அறியப்போவது எதை
த்தான் ?

—————:0:—————

6. சிற்றறிவு முற்சிதையிற் சேர்வாரின் றுஞ்சிறிது
மற்றதனி னிற்கிலருண் மன்னாநாந், — துற்றமுகின்
மின்கொண்ட சோலை வியனமருதச் சம்பந்தா
வென்கொண்டு காண்பே னியான்.

சிற்றறிவு — ஆன்மபோதம்

முன் சிதையின் — முதலில் கெடுமாயின்

சேர்வார் — சிவனைப்பொருந்தும் ஆன்மாக்கள்

இன்று ஆம் — இல்லையாய் விடும்.

மற்று — அங்ஙனமின்றி

சிறிதும் — (அப்போதம்) கொஞ்சமாயினும்

அதனில் — ஆன்மாக்களிடம்

நிற்கில் — தவகிஞால்

அருள் — திருவருளானது

மன்னாது — அவ்வான்மாக்களைப் பொருந்தாது.

(அப்படியாயின்)

துற்றமுகில் மின் — நெருங்கிய மேகத்தையும் மின்னலையும்

கொண்ட — உச்சியிலே உரிஞ்சப்பெற்ற

சோலை — (ஒங்கி வளர்ந்த) சோலைகளையுடைய

வியன் மருதச் சம்பந்தா — பெரிய மருதநகரைப் பாடிவீடாகக்கொண்ட
ருளிய மறைஞான சம்பந்த மகாமுனிவரே !

யான் — நான்

என்கொண்டி — எந்தத்துணைகொண்டி

காண்பேன் — அத்திருவருளைப் பொருந்துவேன் ?

தற்போதம் கெடவில்லையானால் ஆன்மா சிவத்தைக்காண முடியாது.
தற்போதம் கெட்டால் அது சிவத்தைப் பொருந்துவது எதன் உபகாரத்
தால் ?

—————0:—————

7. உன்னரிய நின்னுணர்வ தோங்கியக்கா லொண்கருவி
தன்னளவு நண்ணரிது தானாகு — மென்னறிவு
தானறிய வாரா தடமருதச் சம்பந்தா
யானறிய தெவ்வா றினி.

உன்னரிய — நினைத்தற்கரிய

நின் உணர்வது — சிவஞானம்

ஒங்கியக்கால் — (ஆன்மாவின் மாட்டுப்) பிரகாசித்தால்

ஒன் கருவி தன் அளவு — ஒளிபொருந்திய மாயா கருவிக ளவ்வளவும்

கண்ணரிது — (அவ்வான்மாவைப்) பொருதுதல் இல்லை

(அன்றியும்)

தான் ஆகும் — சிவபோதமாக மாறிய

என் அறிவு — ஆன்மபோதம்

தான் அறிய வாரா — (அந்தப்பிரகாசத்தைத்) தானாகத் தனிரிந்து
அறிய முடியாது.

ஃ

(ஆகையால்)

தடம் மருதச் சம்பந்தா — வயல்கள் சூழ்ந்த மருத நகரைப் பாடிவீடா
கக் கொண்டருளிய மறைஞான சம்பந்த மகாமுனிவரே !

இனி — பின்னை

யான் — நான்

எவ்வாறு — எந்தவிதமாக

அறிவது — (அந்தப் பிரகாசத்தை) அறிதல் கூடும் ?

ஆன்மாவினிடம் சிவம் பிரகாசித்தால் தத்துவங்களைத்தனையும் கழ
ன்றுவிடும். இத்தத்துவங்களே ஆன்மாவுக்கு அறிவை யெழுப்புவன. தத்
துவங்கள் நீங்கின ஆன்மாவுக்கு அறிவு விளங்காது. அப்படியாயின் அச்
சிவப்பிரகாசத்தை ஆன்மா தரிசிப்பது எப்படி ?

—————0—————

8. அருவே லுருவன் றருவே லருவன்
 றிருவேறு மொன்றிற் கிசையா — வருவேரிற்
 காணி லுயர்கடந்தைச் சம்பந்தா கண்டவுடற்
 பூணுயிறைக் கென்னும் புகல்.

அருவேல் — (இறைவன்) அருவமாயின்

உரு அன்று — உருவத்தையடையான்.

உருவேல் — உருவமாயின்

அரு அன்று — அருவத்தையடையான்.

(ஏனெனில்)

ஒன்றிற்கு — ஒரே பொருளுக்கு

இரு வேறும் — இரண்டு மாறுபட்ட தன்மைகளும்

இசையா — இருத்தலில்லை (என்க.)

(ஆகையால்)

ஒரில் உருகாணில் — (ஆன்மா தன்) அறிவில் (இறைவனது) உருவத்
 திருமேனியைக்கண்டால்

கண்ட உடல் — கண்ட அத்திருமேனியானது

பூணும் இறைக்கு — (தன்னைத்) தாங்கிய இறைவனுக்கு

என் ஆம் — எப்படி உண்டாயிற்று ?

உயர் கடந்தைச் சம்பந்தா — மிகச் சிறந்த கடந்தை நகரில் வாரும் மறை
 ஞான சம்பந்த மகாமுனிவரே !

புகல் — சொல்லியருளுக.

ஓர் முதனிலைத் தொழிற் பெயர்.

சிவபிரான் உருவமாயின் அருவங்கொள்ளார் ; அருவமாயின் உருவம்
 கொள்ளார். பின்னை அவர் திருமேனி கொள்வது எப்படி ?

—————:0:—————

9. இருமலத்தார்க் கில்லை யுடல்வினையென் செய்யு
 மொருமலத்தார்க் காரா யுரைப்பேன் — திரிமலத்தா
 ரொன்றாக வுள்ளா ருயர்மருதச் சம்பந்தா
 வன்றாகி லாமா றருள்.

இருமலத்தார்க்கு — ஆணவம் கன்மம் என்னும் இரண்டு மலங்களை யுடைய
 பிரளயாகருக்கு

உடல் இல்லை — தேக காரணமான மாயாமலம் இல்லை.

(ஆகலின்)

வினா — அவர்களுடைய கர்ம மலமானது

என் செய்யும் — எவ்வாறு அறுபவிக்கப்படும்?

ஒரு மலத்தார்க்கு — ஆணவமலம் ஒன்றேயுடைய விஞ்ஞானகலருக்கு

ஆர் ஆய் — (மாயை கன்மங்களில்லையாகலின் அவ்வாணவத்தை நீக்குவார்)

யாராக உளரென்று

உரைப்பேன் — (கான்) சொல்லுவேன்?

திரிமலத்தார் — மும்மலங்களையுமுடைய சகலரோ

ஒன்றாக — அம்மும்மலங்களையு மொருங்கே

உள்ளார் — உடையார் (ஆகலின் அவர்களது மலநீக்கத்துக்குச் சந்தேக மில்லை).

உயர் மருதச் சம்பந்தா — உயர்ந்த மருதநகரைப் படைவீடாகக் கொண்

டருளிய மறைஞான சம்பந்த மகாமுனிவரே!

அன்று ஆகில் — (பிரளயாகலர் விஞ்ஞானகலர்களுக்கு அம்மலங்கள்)

நீங்குவதில்லையாயின்

ஆம் ஆறு — அவர்கள் கதியடையும் விதத்தை

அருள் — சொல்லியருளுக,

மும்மலங்களையுமுடைய சகலர்க்கே மலம் நீங்குதல் கூடும். அவத் தன் ஒன்று ரூறையினும் மலநீக்கமென்பதில்லை. ஆகையால் ஒருமலயில் லாத பிரளயாகலருக்கும், இரண்டிமலயில்லாத விஞ்ஞானகலருக்கும் இந்ரு க்கும் மலங்கள் நீங்குவது எப்படி?

—————:0:—————

10. ஒன்றிரண்டாய் நின்றொன்றி லோர்மையதா மொன்றாக
நின்றிரண்டா மென்னிலுயிர் நோராகுந் — துன்றிருந்தார்
தாங்கியவாழ் தண்கடந்தைச் சம்பந்தா யானாகி
யோங்கியவா நெவ்வா றுரை.

ஒன்று — பரமார்த்தத்தில் ஒரே பொருளாயிருப்பது

இரண்டு ஆய் நின்று — விவகாரத்தில் பதி, பசு என இரண்டு வேறு பொரு
ள்களாக நின்று

ஒன்றில் — (முத்தியில்) அத்துவிதமாகுமென்றால்

ஓர்மையதாம் — உண்மையில் அவ்விரண்டும் ஒரேபொருளாகும் (ஆகலின்
அத்துவிதமென்பதில்லை).

இரண்டு நின்று — பாமார்த்தத்திலேயே இரண்டு வேறுபொருள்களாக இருந்த

ஒன்றாக ஆம் — (முத்தியில்) அத்துவிதமாகும்

என்னில் — என்றால்

உயிர் நேர் ஆகும் — படி (பதியோடு) சமத்துவம் அடையும் (ஆகலின் அத்துவித மென்பதில்லை).

(ஆகையால்)

தன்று இரும் தார் — நெருங்கிய பெரிய தாமரை மாலைகூற

தாங்கிய — மார்பில் தாங்கியவராகிய

தண் கடந்தை — குளிர்ச்சி பொருந்திய கடந்தைமாநகரில்

வாழ் சம்பந்தர் — வாழ்கின்ற மறைஞான சம்பந்த மகாமுனிவரே!

யான் — ஆன்மா

ஆடி — (சிவம்) ஆடி

ஒங்கியவாறு — விளங்கியவிதம்

எவ்வாறு — எப்படி?

உரை — சொல்லியருளுக.

சிவமும் ஆன்மாவும் ஒரே பொருள் எனில் தம்முட் கலக்கவேண்டிய தில்லை: இருவேறுபொருள்களெனில் தம்முட் சமத்துவம் அடையும். அப்படியாயின் ஆன்மா சிவமாவது எப்படி?

—:0:—

11. காண்பானுங் காட்டுவதுங் காண்பதுவு நீத்துண்மை
காணுர்க ணன்முத்தி காணுர்கள் — காண்பானுங்
காட்டுவதுங் காண்பதுவுந் தண்கடந்தைச் சம்பந்தன்
வாட்டுநெறி வாரா தவர்.

காண்பானும் — ஞாதாவும்

காட்டுவதும் — ஞானமும்

காண்பதுவும் — ஞேபமும் (என்னும் இம்முன்றையும்)

நீத்த — கைவிட்டு

உண்மை — சிவத்தை

காணுர்கள் — தரிசியாதவர்கள்

நல் முத்தி — சிவாகந்தத்தை

காணுர்கள் — அடைந்தனுபவியார்கள்.

தன் கடந்ததச் சம்பந்தன் — குளிர்ச்சிபொருந்திய கடந்தைமாநகரில்
வாழ்வின்ற மறைஞானசம்பந்த மகாமுனிவரது

வாட்டி நெறி — கல்ல ஞானமார்க்கத்தில்

வாராதவர் — நிலலாதவர்களிடத்தில் தான்

காண்பானும் — ஞாதாவும்

காட்டுவதும் — ஞானமும்

காண்பதவும் — ஞேயமும் (என்னும் இம்முன்றும் இருக்கும்).

ஞாதா யானென்னும் ஆன்மா.

ஞானம் எனதென்னும் ஆன்மஞானம்.

ஞேயம் அந்தஞானத்துக்கு விடயமாயிருக்கும் பொருள்.

இங்ஙனம் பருத்துக் காண்பது மலவாசனையேதுவால் வந்த மயக்க
வுணர்வு. இவ்வுணர்வுக்குச் சிவம் பிரகாசித்தல் இல்லை. ஆகையால் ஆன்
மாவுக்கு முத்திப்பேறு கிடைப்பது எவ்வாறு?

—:0:—

12. ஒன்றி நகர்வதிவ னானு முறுதொழிலு
மென்று மிடையி லிடமில்லை — யொன்றித்
தெரியா வருண்மருதச் சம்பந்தா சேர்ந்து
பிரியாவா நெவ்வாறு பேசு,

இவன் — ஆன்மா (பெத்தத்தில்)

னானும் — அதுசுவையுணவுகளையும்

உறு தொழிலும் — தனக்குப் பொருத்தமான சாசனங்களையும்

ஒன்றி — பொருந்தி

நகர்வது — (இன்பத்தை) அனுபவிப்பது (பிரத்தியக்ஷம்)

(அதுபோல்)

என்தம் — அநாதியாகவே

இடையில் இடம் இல்லை — (ஆன்மாவ்களோடு) இடையிடிலையென்னும்

படி

ஒன்றி — அத்துவிதமாகக் கலந்து

தெரியா — (அவைகளது சுட்டுணர்வால்) காணப்படாமல்

அருள் — அருளிப்புரிசின்ற

மருதச் சம்பந்தா — மருதநகரைப் படைகீடாகக்கொண்டருளிய மறை
ஞான சம்பந்த மகாமுனிவரே!

சேர்ந்து — (ஆன்மா முத்தியில் சிவத்தோடு) அத்துவிதக் கலப்பெய்தி
பிரியவாறு — பிரியர்மல்

எவ்வாறு — எப்பொருளை அனுபவிப்பதனால் இன்பம் அடையும்?

பேசு — சொல்லியருளுக.

பெத்தத்தில் இன்பந்தருவன உணவு முதலியவை. முத்தியில் இன்பந்
தருவது யாது?

—————:0:—————

13 அருளா ஹிணர்வார்க் ககலாத செம்மைப்
பொருளாகி நிற்கும் பொருந்தித் — தெருளா
வினாவெண்பா வுண்மை வினாவாரே ஹமன்
கனுவின்பர லெய்துவிக்குங் காண்.

அருளால் — ஆசாரியனது அறுக்கிரகத்தினாலே
உணர்வார்க்கு — ஞானம் பெற்றவர்களுக்கு
அகலாத — அவர்களை விட்டு நீங்காத
செம்மை பொருள் ஆகி — உண்மைப்பொருளாக வெளிப்பட்டி
பொருந்தி — அவர்களறிவிற் கலந்து
நிற்கும் — (சிவம்) பிரகாசிக்கும்.

(அவ்வறுக்கிரகம் பெறுதார்)

தெருள் ஆ — அறிதற்கு உபகாரமாகிய
வினாவெண்பா — இவ் 'வினாவெண்பா' வினாள்ள வினாக்களுக்கு
உண்மை — விடைகளை
வினாவாரேல் — தெரிந்துகொள்ளாராயின் (அவரது வித்தை)
ஹமன் — ஹமையன்
கனுவின் — கனுவிற் குடிக்கின்ற
பால் — பாலைப்போல

எய்துவிக்கும் — (பயனின்மையைத்) தரும்
காண் — (நீ இதை) அறிவாயாக

தெருள் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

இந்நூலிலுள்ள வினாக்களுக்கு விடை தெரிவோரே சித்தார்த்த சைவ
ஹற்களை நன்கு பயின்றவராவார்.

வினாவெண்பாப் பத்திரை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேசிகன் திருவடி வாழ்க.

ஸ்ரீ உமாபதி சிவந் திருவடி வாழ்க.

—————:0:—————

